

ROTA

Słyszalne na Litwie na falach krótkich

RADIO MARYJA
KATOLICKI GŁOS W TWOIM DOMU

poniedziałek - sobota - od 7⁰⁰ do 9¹⁵,
niedziela - od 8⁰⁰ do 10⁰⁰ - 15455 kHz (25 m).
Codziennie od 17⁰⁰ do 24⁰⁰ - 7400 kHz (41 m)

DODATEK HISTORYCZNO-PATRIOTYCZNY DLA POLAKÓW NA LITWIE

21-27 grudnia 2023 r., nr 1287

„Jest w moim kraju zwyczaj, że w dzień wigilijny,
Przy wejściu pierwszej gwiazdy wieczornej na niebie,
Ludzie gniazda wspólnego łamią chleb biblijny,
Najkliwsze przekazując uczucia w tym chlebie”.

Szanowni Państwo,
przeżywając radosny czas Bożego Narodzenia przesyłam wszystkim Rodakom na Litwie, w Macierzy i rozsiąnym po całym świecie najserdeczniejsze życzenia świąteczne. Tradycyjnie życzę Państwu wszystkim mocnego zdrowia, radości i miłości, pozytywnych emocji, realizacji osobistych zamierzeń i planów oraz obfitych łask Bożych.

Niech Nowonarodzony Jezus znajdzie miejsce w naszych sercach, a blask Jego światła opromieni nasze życie, wnosząc w nie pokój, dobroć, otwartość i szlachetność, a przetłamanie się wigilijnym opłatkiem niech będzie znakiem chrześcijańskiej jedności i życzliwości.

Niech będzie to okres wytchnienia od codziennych obowiązków, który wyzwoli to, co najlepsze oraz da siły do podejmowania nowych wyzwań w nadchodzącym Nowym 2024 Roku, abyśmy z dumą mogli nieść zasłużone miano patriotycznej oraz zjednoczonej wokół hasła Bóg – Honor – Ojczyzna części Narodu Polskiego.

Waldemar Tomaszewski,
prezes ZPL i AWPL,
poseł do Parlamentu Europejskiego

Wszystkim Rodakom życzymy radosnych, rodzinnych oraz wolnych od trosk doczesnych Świąt Bożego Narodzenia!

Niech Nowonarodzony Jezus Chrystus odnawia każdego z nas, życie rodzinne i społeczne, niech otwiera nasze serca na światło Miłości z Betlejem, a blask gwiazdy, która wskazywała drogę do Dziecięcia, niechaj wskaże nam drogi pokoju i braterstwa, wzajemnego zaufania i szczerzej bliskości.

Rita Tamašunienė i Czesław Olszewski,
postowie na Sejm Republiki Litewskiej

Niebowskazy

Boże Narodzenie

Podszedł na palcach niedowiarek
bo konstytucja nie zabrania
do Matki Bożej. Mówił do Niej
– tak nam się wszystko poplątało
partia przy końcu zbaraniała
niech Cię za rękę choć potrzynam
w Noc Szczęśliwego Rozwiązania

Ks. Jan Twardowski

Mejszagolanki na uroczystości 30-lecia TMWiZW w Mrągowie

Z tęsknoty za domem zrodzeni

FOT. ARCHIWUM MEJSZAGOLANEK

Towarzystwo Miłośników Wilna i Ziemi Wileńskiej w Mrągowie w pięknym stylu uczciło jubileusz 30-lecia powołania do życia tej niezwykle ważnej dla wszystkich Kresowiaków organizacji. W malowniczym miasteczku, otulonym jeziorami i lasami, gdzie zazwyczaj głośno jest i gwarnie, tym razem było bardzo nostalgicznie,

a zespół Mejszagolanki zadbał o to, by ową nostalgię przywołać w swoich piosenkach.

Towarzystwo Miłośników Wilna i Ziemi Wileńskiej od lat angażuje się w promocję kultury, historii oraz dziedzictwa Wileńszczyzny. Jest organizatorem Festiwalu Kultury Kresowej, który każdego roku gromadzi nie tylko mrągowian, ale wszystkich

miłośników Kresów z całej Polski. Bo tak już jest, że Wilniukiem zostaje się na całe życie. Zaangażowani w działalność Towarzystwa nie tylko pielęgnują tradycje, ale również starają się przekazywać je kolejnym pokoleniom. Z okazji trzydziestolecia postanowili zorganizować wyjątkowy koncert, który potączył różne
Dokończenie na s. 20

Podsumowanie roku pracy szkół polskich na Wileńszczyźnie

Szczególna misja nauczycieli szkół polskich

Stowarzyszenie Nauczycieli Szkół Polskich na Litwie „Macierz Szkolna” już po raz 29. dokonało podsumowania roku pracy polskich szkół na Wileńszczyźnie. Rozstrzygnięcie konkursu „Najlepsza szkoła, najlepszy nauczyciel” odbyło się we wtorek, 12 grudnia, w Domu Kultury Polskiej w Wilnie.

„Jest to podsumowanie tego, co cieszy, buduje, a jednocześnie wskazuje na to, co każda szkoła powinna dopracować” – powiedziała zagajając spotkanie Krystyna Dzierżyńska, prezeska Stowarzyszenia Nauczycieli Szkół Polskich na Litwie „Macierz Szkolna”. Podkreśliła, że rok bieżący jest rokiem trudnym i przełomowym w oświacie. Poinformowano o zmianach kryteriów powoływania oraz
Ciąg dalszy na s. 21-22

FOT. ARCHIWUM MEJSZAGOLANEK

Maksyma tygodnia:

„Boże Narodzenie to największe w świecie przyjęcie urodzinowe, na którym są wszyscy ludzie na tej ziemi”.

Jostein Gaarder, Tajemnica Bożego Narodzenia

PASTERKI

W KOŚCIOŁACH WILEŃSZCZYZNY

24 grudnia:

- Balingrówek – godz. 18.00;
- Bezdany – godz. 17.00;
- Bujwidze – godz. 19.30;
- Butrymańce – godz. 20.00;
- Czarny Bór – godz. 19.00;
- Dukszy – godz. 18.00;
- Dziewieniszki – godz. 20.00;
- Ejszyszki – godz. 22.00;
- Grzegorzewo – godz. 20.00;
- Jaszuny – godz. 20.00;
- Jęczmieniszki – godz. 19.00;
- Kamionka – godz. 19.00;
- Kiena – godz. 19.00;
- Koleśniki – godz. 20.00;
- Korwie – godz. 20.00;
- Korkożyski – godz. 18.00;
- Kowalczuki – godz. 19.00;
- Landwarów – godz. 20.00;
- Ławaryszki – godz. 21.00;
- Soleczniki – godz. 22.00;
- Mejszagoła – godz. 21.00;
- Mickuny – godz. 21.00;
- Miedniki – godz. 22.00;
- Mościszki (kaplica) –
godz. 17.00
- Niemenczyn – godz. 22.00;
- Niemież – godz. 21.00;
- Olany – godz. 17.00;
- Podborze – godz. 18.00;
- Podbrodzie – godz. 20.00;
- Podbrzezie – godz. 21.00;
- Połuknie – godz. 19.00
- Porudomino – godz. 20.00;
- Powiewiórka – godz. 18.00;
- Rudniki – godz. 20.00;
- Rudomino – godz. 21.00;
- Rudziszki – godz. 20.30;
- Rukojnie – godz. 21.00;
- Rykonty – godz. 18.00;
- Rzesza – godz. 21.00;
- Soleczniki – godz. 22.00;
- Stare Troki – godz. 19.00.
- Suderwa – godz. 20.00;
- Suzany – godz. 19.00;
- Szumsk – godz. 21.00;
- Szyłany – godz. 18.00;
- Swiecziany – godz. 19.00;
- Waka Trocka (kaplica) –
godz. 18.00;
- Wojdaty – godz. 21.30;
- Wisaginia – godz. 19.00;
- Taboryszki – godz. 17.00;
- Troki – godz. 17.00;
- Turgiele – godz. 21.00

WILNO

- Kościół Ducha Świętego – godz. 21.00;
- Kościół bł. Jerzego Matulewicza – godz. 20.00;
- Kościół Niepokalanego Poczęcia NMP – godz. 19.00;
- Kościół Odnalezienia Krzyża św. (Kalwaria Wilenska) – godz. 19.00;
- Kościół Opatrzności Bożej (Dobra Rada) – godz. 20.00;
- Kościół św. Jana Bosko – godz. 23.00;
- Kościół św. św. Jakuba i Filipa – godz. 22.00;
- Kościół św. Józefa (Pilaite, Zameczek) – godz. 20.00;
- Kościół św. św. Piotra i Pawła – godz. 20.00;
- Kościół św. Rafała – godz. 22.00;
- Kościół sw. Teresy (Ostra Brama) – godz. 21.00;
- Kościół Wniebowzięcia NMP (franciszkański) – godz. 24.00;
- Kościół Wszystkich Świętych – godz. 18.30;
- Kościół Chrystusa Króla (Kolonia Wilenska) – godz. 18.00;
- Kościół Królowej Pokoju (Nowa Wilejka) – godz. 22.00;
- Kościół św. Kazimierza (Nowa Wilejka) – godz. 18.00;
- Kaplica parafii sw. Jana Pawła II – godz. 20.00.

WIEŚCI z Wileńszczyzny

Transmisja Mszy św. z kościoła Ducha św.

25 grudnia, o godz. 10.30, w święto Bożego Narodzenia, TVP Wilno będzie transmitować Mszę św. z kościoła pw. Ducha św. w Wilnie. Ofiarę Mszy św. będzie celebrować ksiądz proboszcz Szymon Wikło.

Wedle tradycji pierwszy kościół znajdujący się w tym miejscu został wzniesiony w czasach Jagiełły i Witolda. Za czasów króla Aleksandra na początku XV w. kościół został przekazany dominikanom. Na początku XVII w. strawił go pożar. Kolejny – barokowy został zniszczony przez wojska moskiewskie w 1655 r. W latach 1674-1688 dominikanie wzniesli nową świątynię, która parokrotnie była niszczone przez pożary. W drugiej połowie XVIII na zrębie dawnych murów została zbudowana późnobarokowa świątynia. Jest to jedyny kościół w Wilnie, gdzie liturgia jest sprawowana tylko w języku polskim.

Adwentowo-bożonarodzeniowa wieczornica w Kiernowie

22 grudnia w Muzeum Archeologicznym w Kiernowie o godz. 18.00 odbędzie się adwentowo-bożonarodzeniowa wieczornica „Przybiegł jeleń dziewięciogłowy”. Na początku wystąpi lokalny zespół folklorystyczny „Medgrinda”, następnie świąteczne życzenia złoży ksiądz Marius Talutis z kościoła pw. MB Szkaplerznej w Kiernowie, potem zostaną zapalone lampki na choince. Z koncertem wystąpią Manjani Lila Vytautė Pupšytė, gitarzysta Juris Benaitis i Nojus Jurkus. Wstęp wolny.

W Ancinach i Družach...

25 grudnia w Ośrodku Kultury w Ancinach o godz. 14.00 odbędzie się przedsięwzięcie świąteczne dla całej rodziny. Zostanie zaprezentowane widowisko „Jak kotek szedł na wesele kreta”.

26 grudnia w Ośrodku Kultury w Družach odbędzie się impreza bożonarodzeniowa dla dzieci. Początek o godz. 15.00.

Jan Lewicki

Nie żyje ks. Ireneusz Skubiś

We wtorek, 19 grudnia, w nocy, w wieku 85 lat zmarł ksiądz infułat Ireneusz Skubiś, wieloletni redaktor naczelny tygodnika katolickiego „Niedziela”, założyciel i moderator Ruchu „Europa Christi”.

O śmierci kapłana poinformował tygodnik „Niedziela”. To właśnie śp. ks. Ireneusz Skubiś razem z bp. Stefanem Baretą doprowadził do wznowienia wydawania tego katolickiego tygodnika w 1981 roku (zamkniętego w 1953 roku), obowiązki redaktora naczelnego „Niedzieli” pełnił do 2014 roku.

Ireneusz Skubiś urodził się 12 października 1938 r. w Chruszczobrodzie w województwie śląskim. Ukończył Niższe Seminarium Duchowne w Częstochowie, a następnie Częstochowskie Wyższe Seminarium Duchowne w Krakowie. Świecenia kapłańskie przyjął 29 czerwca 1961 r. Studiował prawo kanoniczne w Katolickim Uniwersytecie Lubelskim – w 1978 r. obronił rozprawę doktorską.

Służba ks. Skubisia w Kościele rozpoczęła się od pracy na stanowisku notariusza Kurii Biskupiej w Częstochowie (1964-66). Jednocześnie prowadził intensywną działalność duszpasterską jako diecezjalny duszpasterz akademicki (1965-82). Z wielkim rozmachem prowadził też pracę wydawniczą. W latach 1974-85 ks. Skubiś był redaktorem „Częstochowskich Studiów Teologicznych”, do 1981 r. był dyrektorem Wydawnictwa Diecezjalnego.

Ks. Skubiś pełnił funkcję wiceprzewodniczącego Komisji Episkopatu ds. Kultury. Był także członkiem Komisji Duszpasterstwa Akademickiego, Komisji Duszpasterstwa Ogólnego i Komisji ds. Środków Społecznego Przekazu. W 1996 r. został prałatem honorowym Jego Świątobliwości. W 2000 r. został podniesiony do godności infułata.

W 2000 roku ks. inf. Ireneusz Skubiś został odznaczony Krzyżem Oficerskim Orderu Odrodzenia Polski.

Był przyjacielem polskiej społeczności na Wileńszczyźnie. Ks. Ireneusz Skubiś był założycielem i moderatorem Ruchu „Europa Christi” – ruchu, zwracającego uwagę na obronę chrześcijańskich korzeni Europy. Wzywał do obrony wartości chrześcijańskich w życiu publicznym.

„Europa powinna być Chrystusowa. Nie Mahometa, nie Marksa, Lenina czy Stalina. Ale Europa Chrystusa, bo taka jest tożsamość europejska, związana z kulturą starożytnej Grecji, prawem rzymskim i przede wszystkim Ewangelią Jezusa Chrystusa. Ewangelia jest głównym czytelnikiem Europy” – mówił ks. Ireneusz Skubiś podczas konferencji „Otwórzcie drzwi Chrystusowi”, zorganizowanej w 2018 roku w Wilnie przez Ruch „Europa Christi” i Akcję Wyborczą Polaków na Litwie – Związek Chrześcijańskich Rodzin. Dzięki europośtom Waldemarowi Tomaszewskiemu i prof. Mirosławowi Piotrowskiemu konferencja ta zawiązała również do Parlamentu Europejskiego w Brukseli.

Fot. Marlena Paszkowska

Bajka alegoryczna świąteczna

Rzecz o Trzewikodziobie nieobyczajnym

Gdzieś w dalekiej krainie, co to nad zimnym północnym morzem się znajduje, zebrała się w skromnym miejscu jakaś czereda szkaradnych postaci – ni to zwierz, ni to ptaków, ni to ptazów, które jednak – gdy się bliżej przyjrzeć – przypominają nam jakieś znane postaci. Ale o tym może na koniec bajki każdy Czytelnik sam się przekona.

Najpierw jednakże przysłuchajmy się spiskowcom, którzy zlecili się na tajną radę, by ułożyć pewien tajemny plan. Plan ptactwa zwierzynego, które, co prawda, samo siebie uznaje za wielce progresywne, wolnościowe, niewpisujące się w konwenanse, narzucone ludzkości przez opresyjną cywilizację. Rej wśród zebranych wodziła jakaś postać dziwna – ogromna, szaropierzona z dziobem przypominającym pantofel. Stąd pewnie wywodzi się też jej ksywa Trzewikodziub Rask-rask, znany jeszcze wśród tubylców krainy jako Klumpasnapis.

– Bełta mnie bękit w głowie, zagał Rask-rask ochrypiłym głosem do zebranych awanturników, jakim sposobem powinniśmy imać się wreszcie szantażu wobec tej ciemnoty, co to nam nie zezwala godów weselnych odprawiać tak, jak nam rzewnie się podoba. Powołują się przy tym na swoje dziwaczne tradycje, obyczaje, religię obskuranką, którą mamy głęboko w dziobie. Ja już wolę usiąść na duży kaktus...he, he, niż tę tradycję szanować (uśmiechnął się lubieżnie). Lżą nas przy tym zacofani purytanie, że ponoć parzymy się nieprzystojnie, na co prawa ich nie zezwalają. Ale jak mówił kiedyś pewien mądry hetman: „Plwam ja na wasze prawa i obyczaje”. Zatem wnoszę propozycję, by donieść na tych ciemniaków do naszych europejskich koryfeuszów w Brukselce, aby ci zagłodził niesformą hołotę...

– Kra, kra, kra, potakująco kiwała blondgłówką zapalczywie demokratyczna Sroka-komunistka, zwana z powodu swego psikliwego głosu Armonikaitą. – Zdania mi się błąkają w różnych kierunkach z dużych emocji, ale to co wymyślił Klumpasnapis jest naprawdę genialne. Mam tam w Brukselce pewną znajomkę, kvaila kaip bato aulas germańska marksiszka, ale za to na głodzeniu innych zna się doskonale. Do niej kierujemy nasz donos, a już ona tym się zajmie, jak trzeba, kiwała swą ptasią główką Armonikaite.

– Nie posiadam kognicji do oceny tej sprawy (sama już nie wiem co gadam), próbowała nieśmiało wtrącić się do rozmowy Sowa półdzka ziemia zwana Simoną. – Kiedy niedawno zapytano mnie w Izbie Wyższej, ile

jest ptci ludzkich, to tak straciłam głowę, że do dzisiaj nie mogę jej odnaleźć. Ale wydaje mi się, że gdy będziemy za głodzeniem obstawać, to i sami w ten sposób możemy swe brzuchy na szwank wystawić. Ar ne tiesa, próbowała znaleźć przytaknięcie dla swych racji Sowa Simoną. Ale zamiast tego doczekała się tylko złośliwej riposty: – Jak nie wiesz, co gadasz, to lepiej stul dziub, nie popełnisz wówczas żadnego deliktu, to profesor Kruk zwyczajny Żalim-żalim nie popisał się delikatnością w stosunku do damy. Jej niezdecydowanie bowiem bardzo go rozeźliło, gdyż sam jest gorącym zwolennikiem związków nieprzystojnych. – Musimy tym gburom pokazać dosadnie, gdzie jest ich miejsce, by na przyszłość nie śmieli nas pouczać, co to jest prawo, Konstytucja i jak ona gdyby weselne definiuje. Od tego jestem ja, Kruk nadzwyczajny (mądry ptak, gdy się unosił, miał słabość dodawać do swej godności przyimek „nad” i wówczas mu wychodziło zamiast zwyczajny, że jest nadzwyczajny). I muszę powiedzieć, że już wyinterpretowałem Ustawę Zasadniczą tak, aż wyszło mi, iż nasze wszystkie pierzaste koguciki mają być uważane za neutralne pćiowo.

Uradowana tak mądrą wykładnią prawa przez profesora Kruka głos ośmieliła się zabrać inna prawniczka Ropucha szara Bufo-Bufo-Wolska. – Rączy rydwan myśli mnie porywa, gdy słucham tak arcygenialnego profesora nadzwyczajnego, którego musimy za jego zasługi dla sprawy związków nieprzystojnych uczynić królem naszej krainy i w ogóle całego Universum, rozpytała się Ropucha w superlatywach dla Żalim-żalim (ten w tym czasie dostojnie zadzierał dziub do góry, powracając co chwila głowę na boki). – Tak wyinterpretować sprytnie prawo, to nawet sam Ulisses nie dałby rady, prawita dalej komplementy Bufo-Bufo-Wolska, która przy okazji nie kryła też i swych zasług w tej materii. Przypomniała zebranym, że żeby nie ten tępy parlament, to w krainie wszystkie pisklęta już dawno czytali bajeczki o miłości nieprzystojnej. Ale co ona niby mogła zrobić w sytuacji, gdy pierzaści wybrańcy nie chcieli zmienić prawa. Orzekła tylko arbitralnie, że rzeczone prawo uwiędło samoistnie i dlatego też nie będzie stosowane.

Na tajnej schadzce czeredy robiło się coraz głośniejsze. Toteż nikt nie zauważył, że rozmowie milcząco jak na razie przysłuchuje się jakieś dziwne monstrum. Szczupłe, z drobną główką i małymi świdrującymi oczkami, z tułowiem nieco rozciągniętym, szarym. Całość zaś była podwieszona na dużych schyłonych jak u kangura nogach. Był to Szczuroskoczek pustynny dostojny Gabrym z Landsbergu. Ten widząc, że go czereda w końcu dostrzegła, dosiadł kobyłkę wielkości i odezwał się do zebranych w te słowa: „Ptaki o odmiennej orientacji intelektualnej, swą złą paplaniną podążacie tylko za błędnymi ognikami swych wyobraźni. Ja i mój prastawny dziadek Vit tymczasem dniem i nocą

myślimy wyłącznie o dobrostanie naszej ukochanej krainy. Nie znając co to sen i spoczynek, tak podnieśliśmy już go, że jest on wielki jak wieloryb, o czym może dokumentnie zaświadczyć moja małżonka Asceja. Tylko patrzeć i uczyć się. Jeżeli zaś mowa o związkach nieprzystojnych, to chcę wam powiedzieć, że trzeba w tym zagadnieniu działać konceptualnie. – Jak, jak, przerwała mówcy Ropucha, która nie zrozumiała słowa. – To znaczy tak, jak tego i tak nie pojmą płazy z wykluczeniem intelektualnym, żachnął się Szczuroskoczek zdenerwowany, że mu przerwano. – Konceptualnie, to znaczy z chytrą, chyżo, na dwaście skoków do przodu myśląc, objaśniał uczenie, a słuchający tylko mrugali oczami ze zdumienia. Potem swą mowę podsumował najuczenie, jak tylko potrafił: „Słowem powiem tak – rozważając ten problem retrospektywnie, dochodzę do konkluzji, że wasze indokryzmy na temat szantażów są wręcz efemeryczne. Głupie i ulotne, że wyrażę się enigmatycznie, nie chcąc całości pauperyzować. Trzeba kłamać, bałamucić i jeszcze raz kłamać, aż ciemniacy w końcu tykną te kłamstwa...”, kończył gniewnie.

Po tym uczonym monologu nastąpiła konsternacja. Wszystkim bowiem odpadły szczęki, dzioby, gęby (zależny kto czym dysponował). Tak piorunujące wrażenie miała mowa Szczuroskoczka, który w międzyczasie dosiadł swą kobyłkę wielkości i odjechał w niebyt jako niezrozumiany przez tłuszcze geniusz. Ptaki i płazy przez jakiś czas nie odważyły się odezwać, dlatego zaległa martwa cisza i tylko słychać było cykanie cykadeł, którym jakoś wielkość Szczuroskoczka wydała się mniej ważna od ich codziennych zajęć.

Na sam koniec wreszcie odezwał się znowu Trzewikodziub Rask-rask, który chciał jakoś tajną schadzki pierzastych podsumować. Tym razem jednak uderzył w tony rzewne, by rozczulić zebranych własnym losem, tą martyrologią, którą musi codziennie znosić z powodu swego... podwójnego uduchowienia. Za taką osobą się bowiem uważa i dlatego nosi tęczową tasiemkę na agrafce przypiętej pod ogromnym jak pantofel dziobem, by innym pokazać swą dumę, że taki jest. Niedawno doznał traumy szczególnej, gdy dzieciom zabroniono czytać bajeczki o jego proweniencji uczuciowej. Palit więc w znak protestu i żałoby inne tęczowe książki, by zwrócić uwagę przechodniów na siebie i wywołać ich litość. Przykrość bowiem, jaką doświadczył z powodu bajeczki, której nie będzie mógł opowiedzieć dzieciom i zatrwać tym samym ich niewinne myślenie, była duża. A nawet przeogromna, jak kaktus, na który wolałby usiąść.

My swą bajeczką alegoryczną w tym miejscu jednak już kończymy, zapewniając zarazem, że wszelkie skojarzenia nasuwające się z jej treści są wybitnie dziełem przypadku. A morał z bajeczki niech już każdy sobie sam wyciągnie...

Tadeusz Andrzejewski,
radny rejonu wileńskiego

TYDZIEŃ NA LITWIE

Rozmieszczenie brygady Bundeswehry jest wydarzeniem historycznym

Brygada Bundeswehry składająca się z około 5 tys. ludzi zostanie rozmieszczona na Litwie. Plan rozlokowania żołnierzy niemieckich w naszym kraju podpisali w tym tygodniu ministrowie obrony narodowej Niemiec i Litwy – Boris Pistorius oraz Arvydas Anušauskas. Niemiecy wojskowi będą stacjonować w Rudnikach (rejon solecznicki) i Rukli, obok Wilna i Kowna. Brygada będzie się składała z pięciu batalionów, w tym batalionu czołgów i artylerii. Rozmieszczenie kontyngentu brygady rozpocznie się już w przyszłym roku i ma się zakończyć w roku 2027. Obserwatorzy zgodnie twierdzą, że jest to historyczne i przełomowe wydarzenie, a obecność brygady wojsk NATO przyczyni się do wzmocnienia poczucia bezpieczeństwa obywateli Litwy i całego regionu.

Ceny jak w Europie, wypłaty zaś o wiele mniejsze

Większość mieszkańców już dawno zauważyła, że ceny na Litwie są prawie takie same jak w innych krajach europejskich, a czasami nawet i większe. Tymczasem minimalna płaca zarobkowa w naszym kraju jest o wiele mniejsza. Np. w Niemczech minimalna gaża od początku 2024 roku

będzie trzykrotnie większa niż na Litwie. Pod tym względem wyprzedza nas również Polska i Estonia. Od stycznia przyszłego roku minimalna płaca zarobkowa na Litwie wzrośnie o 10 proc. albo o 84 euro i będzie wynosiła – na papierze – 924 euro. Wynagrodzenie za godzinę zwiększy się do 5,65 euro, a dotychczas wynosiło ono 5,14 euro.

Apel liderki białoruskiej opozycji

Swiattana Cichanouska, liderka opozycji białoruskiej, zaapelowała do litewskich parlamentarzystów, aby nie zaostrzali procedur wobec przybywających na Litwę Białorusinów. Restrykcje wobec obywateli Białorusi władze kraju wprowadziły w związku ze stwierdzeniem bezprecedensowego poziomu aktywności białoruskiego KGB na Litwie. Rocznie z Białorusi na Litwę wjeżdża około 17 tys. osób. Zdaniem szefa Dariusza Jauniškisa, kierownika Departamentu Bezpieczeństwa Państwowego, Litwa powinna albo ograniczyć imigrację, albo wzmocnić wywiad. W jego ocenie kraj zbliża się do punktu krytycznego, w którym nie będzie w stanie sprawdzać wszystkich wjeżdżających.

Czołgi wyremontowane na Litwie wrócą na front

W centrum obsługi technicznej Lithuanian Defence Services (LDS), uruchomionym przez niemieckie koncerny Krauss-Maffei Wegmann (KMW) i Rheinmetall, wyremontowano pierwsze czołgi Leopard-2 uszkodzone w czasie

wojny na Ukrainie – poinformowało Ministerstwo Obrony Litwy. Rzecznik resortu dodał, że na początku stycznia czołgi wrócą na front. Lithuanian Defence Services, która naprawia czołgi, jest spółką joint venture, założoną na Litwie w roku 2022 przez Rheinmetall i Krauss-Maffei Wegmann, dwóch największych producentów sprzętu wojskowego w Europie. Ma się zajmować konserwacją i naprawą pojazdów bojowych, eksploatowanych przez siły sojusznicze NATO, rozmieszczone w regionie Morza Bałtyckiego. Spółka zajmuje się naprawą uszkodzeń czołgów Leopard-2 A6 i Leopard-2 A5 oraz samobieżnych haubic Panzerhaubitze 2000 (PzH2000).

„Łączy nas polskość”

Fot. Wiktor Jusiel, Marlena Paszkowska i Jerzy Karpowicz

L24.lt

W Sejmie odbyła się konferencja o prawach mniejszości narodowych na Litwie

„Zapewnienie praw mniejszości narodowych na Litwie w kontekście umów dwustronnych i prawa międzynarodowego: problemy, wyzwania i rozwiązania” – konferencja pod takim tytułem odbyła się w litewskim Sejmie. Celem obrad, zorganizowanych przez posłów na Sejm RL Ritę Tamašunienė i Czesława Olszewskiego oraz europoła, prezesa ZPL Waldemara Tomaszewskiego, jest ocena realizacji zobowiązań wobec mniejszości narodowych na Litwie, obserwowanej w tej dziedzinie stagnacji i szukanie wspólnych rozwiązań.

Janusz

Bardzo ważna konferencja, poruszająca najbardziej palące tematy dotyczące mniejszości narodowych. Gratuluję organizatorom, że przybliżyli temat szerokiemu gronu odbiorców.

Anna

Brawo! Trzeba stale przypominać i upominać się o zapewnienie praw mniejszości narodowych na Litwie, bo wciąż jest dużo problemów.

M.

Obyśmy się doczekali czasów, gdy Litwa będzie krajem cywilizowanym, który traktuje mniejszości narodowe jako swoje bogactwo, a nie „problem”. Poza tym, jeśli się coś podpisuje - umowy czy traktaty, to jest się zobowiązaniem do ich wypełniania. Tymczasem na Litwie dochodzi do absurdalnych sytuacji, gdy mniejszość polska jest wręcz atakowana, gdy upomina się i walczy o swoje, o to co Litwa jej obiecywała i do czego się zobowiązała podpisując stosowne umowy.

z Wilna

Już niedługo 30-lecie traktatu polsko-litewskiego. A strona litewska do tej pory nie wypełniła lub wypełniła tylko częściowo niektóre zobowiązania dotyczące mniejszości narodowych. Powodem jest zarówno dalszy brak na Litwie ustawy o mniejszościach narodowych, jak też brak woli politycznej.

greg

Kropła drąży skałę. Takie dyskusje służą wyjaśnieniu spraw. Doczekamy, że Litwa stanie się w pełni demokratyczna, w pełni naszym domem.

czytelnik

Dyskryminacja polskiej mniejszości narodowej na Litwie jest pogwałceniem prawa międzynarodowego i wyrazem złej woli państwa w podejściu do ratyfikowanych traktatów i konwencji. Pacta sunt servanda, umów należy dotrzymywać, to jedna z podstawowych norm w stosunkach międzynarodowych, potwierdzana w wielu aktach prawa międzynarodowego

Józef

Polacy na Litwie stanowią mniejszość narodową autochtoniczną, tradycyjną, zamieszkałą tu od prawie 700 lat. Takie mniejszości w Unii Europejskiej są pod szczególną ochroną, traktowane jako wzbogacenie poszczególnych państw. A jednym z haseł Unii jest - Zjednoczeni w różnorodności! Szkoda że tak wielu litewskich polityków i urzędników szczerba państwowego usiłuje niszczyć to, co należy docenić i pielęgnować.

Darek

Gratulacje i uznanie dla posłów AWPL, europoła Tomaszewskiego i wszystkich prelegentów za ciekawe referaty na tak ważne aktualia.

Aleksander

Jestem przekonany, że doczekamy czasów, gdy Litwa stanie się w pełni demokratyczna, respektująca prawa mniejszości narodowych w duchu traktatów i praw międzynarodowych, standardów unijnych.

Portal dla Ciebie i o Tobie

Rubryka powstała przy współpracy „Tygodnika Wileńszczyzny” z portalem L24.lt. Portal L24 jest jednym z dwóch czterojęzycznych portali informacyjnych na Litwie, wydawanym w językach: polskim, litewskim, rosyjskim i angielskim

Reprezentanci mieszkańców rejonu wileńskiego zdecydowanie przeciwni zamiarom GWK w kwestii zmiany granic okręgów wyborczych

Na posiedzeniu Rady Samorządu Rejonu Wileńskiego we środę, 13 grudnia, radni, reprezentanci mieszkańców rejonu wileńskiego jednoznacznie opowiedzieli się przeciwko zamiarom Głównej Komisji Wyborczej (GWK) w kwestii zmiany granic jednomandatowych okręgów wyborczych w zbliżających się wyborach sejmowych w 2024 roku. Należy ubolewać, że przed posiedzeniem Rady dyrektor administracji W. Kondratowicz wysłał bezprawnie pismo do GWK ze zgodą na parcelację rejonu i dołączenie 7 dzielnic wyborczych rejonu wileńskiego do Wilna.

Broniąc praw wyborczych Polaków rejonu radni postanowili zwrócić się do GWK z apelem o wstrzymanie terminu wejścia w życie decyzji Głównej Komisji Wyborczej „O utworzeniu jednomandatowych okręgów wyborczych w wyborach do Sejmu Republiki Litewskiej w 2024 roku”, które są dyskryminacyjne w stosunku do polskiej większości na Wileńszczyźnie.

P.M

Zabrać 17 dzielnic wyborczych z rejonu wileńskiego, w tym aż siedem do miasta Wilna to kolejna manipulacja litewskich nacjonalistów. Cel jest czytelny, utrudnić Polakom w wyborze swych reprezentantów do Sejmu.

Jakub

To jest kolejny brutalny atak metodami urzędowymi wymierzony w polską wspólnotę na Wileńszczyźnie. Złamane zostały prawa i pogwałcone zasady, a działanie ma charakter buldożerowy. Nie może być przyzwolenia na tak jawne przejawy dyskryminacji ze względu na narodowość, w dodatku chodzi o ludność autochtoniczną, Polaków od siedmiu setek lat mieszkających na tym terytorium.

Ilona

Litwini kombinowali od lat przy wyborach i z granicami okręgów, ale w 2016 roku już było normalnie, a teraz łamią wszystkie konwencje i traktaty, bo zmiana granic okręgów wyborczych jest niedozwolona, jeśli działa na szkodę mniejszości narodowej. Tak mówi wprost prawo międzynarodowe.

Cz.

Oglądałem transmisję posiedzenia Rady. Bardzo trafne spostrzeżenia odnośnie zaistniałej sytuacji przedstawił radny Robert Rackiewicz, który w toku obrad zwrócił uwagę, że dyrektor administracji samorządu Kondratowicz przekraczając uprawnienia zaczął wypisywać listy do VRK, czyli Głównej Komisji Wyborczej, zgadzając się na zmiany w okręgach wyborczych.

Jak powiedział radny Rackiewicz takie zachowanie dyrektora administracji jest skandaliczne i niegodziwe i powinno być traktowane jako zdrada interesów mieszkańców rejonu wileńskiego i wygląda na to, że takim sposobem dyrektor szuka wygody politycznej.

Takie pisma sporządzone przez dyrektora Kondratowicza są bezprawne – przecież dyrektor jest mianowany a nie wybierany przez mieszkańców.

Po takim zachowaniu się względem mieszkańców rejonu dyrektor administracji, jeżeli ma chociaż odrobinę przyzwoitości, powinien zrezygnować z pełnienia obowiązków.

Mariusz

Oj cała sprawa śmierdzi z daleka. Kto za tym stoi?

r.w.

Dyrektor administracji samorządu powinien stać na straży interesu mieszkańców, a nie odwrotnie. Wysyłając pismo aprobujące złe zmiany granic okręgów, zachował się nieodpowiedzialnie, karygodnie, skandalicznie.

PL-LT

Czyli jest nowy obszar do działania dla powołanego dziś rządu RP, ministra spraw zagranicznych, przedstawicieli parlamentu RP, a także dla ambasadora RP w Wilnie. Zobaczmy czy podejmą jakieś działania w obronie Rodaków.

Polak

Przeczytałem komentarze i nie bardzo zrozumiałem o jakie wypowiedzi chodzi. Teraz rozumiem, że socjaldemokraci w rejonie przytaknęli parcelacji okręgów wyborczych na Wileńszczyźnie zgodnie z chęciami landsbergistów, czyli maksymalnie rozrzedzić polski elektorat. A „niby Polacy” z nowej administracji nawet wystali do GWK list z poparciem tego antypolskiego bezprawia. Żenada!

Ryszard

Można to określić słowem żenada, można też jednak powiedzieć bardziej zdecydowanie o zdradzie polskiego interesu, o oszukaniu mieszkańców rejonu wileńskiego narodowości polskiej, którzy przecież są pełnoprawnymi obywatelami tego kraju. Wstyd i hańba tym „niby

Polakom” którzy polskości się w istocie wyrzekają.

Rebus

Moim skromnym zdaniem, że najlepiej by było, aby okręg wyborczy zgadzał się terytorialnie z obszarem rejonu, tzn. samorządu. Po co są te sztuczne okręgi-stwory.

Ryś

Ta manipulacja z okręgami wyborczymi nacjonalistów lituwskich to jawna i świadoma dyskryminacja Polaków litewskich, natomiast podła i świadoma zdrada jegomości narodowości polskiej i niedawno należącej do polskiej organizacji, to wyjątkowo haniebny czyn przeciwko własnemu narodowi. Hańba.

Dariusz

Kondratowicz powinien się zastanowić co on wyprawia. To albo zwykła głupota, albo działanie pod dyktando tych, co źle życzą Polakom na Wileńszczyźnie. Czy on wstydu nie ma?

Marek

To nic innego niż jeszcze jeden przykład niszczenia standardów demokratycznych oraz prześladowania ludności polskiej narodowości. Oszustwa wyborcze, zastraszanie mieszkańców w dniu głosowania, manipulowanie przy ordynacji i granicach okręgów - jest to złamanie wszelkich zasad i prawa międzynarodowego, które przecież Litwę obowiązuje, jako że należy do wspólnoty oraz zawarła traktat z Polską, gdzie też są zapisy dotyczące mniejszości narodowych. Sprawa na pewno nie będzie tak zostawiona i musi się spotkać z ostrym sprzeciwem, co też już zostało ogłoszone.

czytelnik

Decyzje Głównej Komisji Wyborczej to szykany i kpina wobec lojalnych obywateli Republiki Litewskiej narodowości polskiej. Całkowite pogwałcenie praw obywatelskich i norm prawa międzynarodowego.

Święta dożynkowe służące zachowaniu tradycji i umacnianiu wspólnoty

Dobiegający końca rok skłania do podsumowania poszczególnych dziedzin działalności Wileńskiego Rejonowego Oddziału Związku Polaków na Litwie w 2023 roku. Jedną z nich jest organizowanie świąt plonów – dożynek.

Obok centralnych dożynek rejonowych, od paru lat są tu one obchodzone w poszczególnych starostwach, na terenie których działają liczne koła Oddziału, jednoczące miejscowych mieszkańców. To właśnie ich prezesi, aktywni członkowie

Związku wraz z twórczymi zespołami, we współpracy z centralą są organizatorami tych imprez. To, że z roku na rok uczestniczy w nich kilkanaście tysięcy osób niezbitnie świadczy o tym, że są one ludziom potrzebne, służą bowiem nie tylko pielęgnowaniu tradycji, ale też umacnianiu lokalnej wspólnoty rodaków, dopingując do kreatywności i dając okazję do świetnej zabawy w gronie bliskich i znajomych. Należy zaznaczyć, że uczestniczą w nich nie tylko miejscowi mieszkańcy, ale też ci, którzy mają swe korzenie w

tych miejscowościach – przyjeżdżają, by być wśród swoich.

Zgodnie z chrześcijańskim zwyczajem, imprezy dożynkowe poprzedza Msza św. dziękczynna, kiedy to składając dary plonów przed ołtarzem, dziękuje się Bogu za nie, a także oddaje się hołd ludzkiej pracy na roli. Kolejno wraz z proboszczem miejscowej parafii ludzie udają się na miejsce świętowania, gdzie kapłan święci dożynkowe zagrody i odbywa się dzielenie chlebem z tegorocznego urodzaju.

Tego roku od 15 sierpnia do

Statystyka imprez dożynkowych organizowanych przez Związek Polaków na Litwie w rejonie wileńskim w 2023 roku

Nr	Data i miejsce	Gminy	Kola ZPL	Zespoły oraz poszczególni artyści, którzy mieli występy na dożynkach	Liczba wydanych przez ZPL dyplomów i podziękowań				
					Rolnicy	Zagrody	Organizatorzy, zespoły, artyści, współtwórcy zagród	Ogółem dyplomów	
1	15 sierpnia Szumsk	Kowalczuki	Kowalczuki, Szumsk, Kiena	Studio teatralno – myzyczne „Guzik” z Kowalczuk, Zespół wokalny „Przyjaciółki” z Kowalczuk, Studio teatralno – muzyczne „Poznaj siebie” z Szumska, Zespół Tańca Ludowego „Halas” z Czarnego Boru, Zespół taneczny „Kropelki” z Mariampola, „Kapela Kawalerów Podwileńskich” z Niemenczyna.	Augusta Machniewicz, Emil Wołkowicki, Gabriela Spirydowicz, Emilia Andryjewska, Anna Pozlewicz, Angelina Pietrulewicz, Aneta Baranowska, Elżbieta Rosowska.	27	12	69	108
2	2 września Płocieniszki	Zujuny, Awiżenie, Suderwa	Płocieniszki, Zujuny, Ciechanowiszki, Awiżenie, Suderwa	„Ciechanowiszczanka” z Ciechanowiszek „Kresowy Płomień” z Zujun „Kapela Kawalerów Podwileńskich” z Niemenczyna, Kapela „Suderwianie” z Suderwy, „Wspomnienie” z Rostynian	Waldemar Dudojć, Kazimierz Moroz	10	20	156	186
3	3 września Bezdany	Bezdany, Niemenczyn	Bezdany, Kabiszki, Rudowsie, Jęczmieniszki	Zespół „Melodia” z Bezdany, „Kapela Kawalerów Podwileńskich” z Niemenczyna, Kapela „Świętojańska” z Sużan.	Waldemar Dudojć	20	7	34	61
4	9 września Korwie	Mejszagola, Dukszty, Rzesza	Korwie, Mejszagola, Rzesza, Pikieliszki, Orzelówka, Dukszty, Ojrany	Zespół Instrumentalno – Wokalny „Jezioranka” z Pikieliszek, Zespół Wokalny „Landwarowianka” z Landwarowa, Zespół taneczny „Przyjaźń” z Mejszagoly.	Dorota Balul	57	13	170	240
5	10 września Miedniki	Miedniki, Rukojnie	Miedniki, Rukojnie	Zespół „Echo” z Rukojń, Zespół wokalny „Wiosna” z Grygajć, Zespół „Barwy Podwileńskie” z Ławaryszek.		80	12	84	176
6	24 września Bujwidze i Grygajcie	Bujwidze, Ławaryszki	Bujwidze, Ławaryszki, Mościszki	Zespół wokalny „Barwy Podwileńskie” z Ławaryszek, Zespół taneczny „Makowy smak” z Ławaryszek, Zespół wokalny „Bujwidzianka” z Bujwidz, Zespół wokalny „Echo” z Rukojń, „Kapela Kawalerów Podwileńskich” z Niemenczyna, Zespół estradowy „Wiza” z Podbrodzia	Duet: Karolina Urbanowicz i Urszula Chodorowicz	53	15	196	264
7		Grygajcie, Mickuny	Grygajcie, Mickuny	Zespół wokalny „Przyjaciele” i „Mickunianka” z Mickun, Młodzieżowy rockowy zespół i Zespół „Wiosna” z Grygajć		19	9	90	118
8	30 września Skirlany	Sużany, Podbrzezie	Sużany, Skirlany, Podbrzezie, Werusowo, Wesolówka	Zespół pieśni ukraińskiej „Ojranka” z Ojran, Młodzieżowy zespół „Bez słów” z Dukszt, „Kapela Świętojańska” z Sużan, Zespół tańca współczesnego „Dalina” z Niemenczyna, Zespół Folklorystyczny „Sużaniana” z Sużan.		22	10	123	123
9	1 października Rakańce	Mariampol, Rudomino, Czarny Bór, Niemież, Pogiry	Mariampol, Rudomino, Czarny Bór, Pogiry, Niemież	Zespół wokalny „Borowianka”, Zespół tańca ludowego „Halas” z Czarnego Boru, Zespół wokalny „Korzyść” z Mariampolu, Zespół „Landwarowianka” z Landwarowa, Zespół pieśni i tańca „Rudomianka” i Zespół wokalny „Ale Babki” z Rudomina, Zespół tańca ludowego „Ballada” z Wojdat, Zespół „Malwy” z Mariampolu, Zespół „Przyjaciele” z Mickun.		42	22	208	266
Ogółem:		22	36	34	13	330	120	1130	1542

1 października święta dożynkowe organizowały 22 gminy i 36 kół ZPL. Święta zostały przeprowadzone na szczególnie szeroką skalę. Maraton dożynkowy zjednoczył w sumie ponad 8 tysięcy mieszkańców Wileńszczyzny. Tegoroczne dożynkowe centra to: Szumsk wraz z Kowalcukami i Kieną; Płoceniszki wraz z Zujunami, Ciecchanowiskami, Awizieniami i Suderwą; Bezdany z Kabiszkami, Rudowskimi i Jęczmieniskami; Korwie wraz z Mejszagołą, Rzeszą, Pikieliskami, Orzełową, Duksztami i Ojranami; Miedniki i Rukojnie; Bujwidze wraz z Ławaryszkami i Mościskami; Szaterniki i Mickuny; Sużany wraz ze Skirlanami, Podbrzeziem, Werusowem i Wesołówką; Rakańce wraz z Mariampolem, Rudominem, Czarnym Borem, Pogirami i Niemieżem.

W każdym z tych ośrodków koła

kańców, którzy z dziada pradziada tu żyli i pracowali. Było to swoiste demonstrowanie polskości tych terenów, (obok wystroju sceny w narodowe barwy, symboliki Związku Polaków na Litwie) gdzie do dziś w większości mieszkają Polacy. Ale były też obecne akcenty wielokulturowości, również charakterystyczne dla Wileńszczyzny.

Święta dożynkowe obejmowały nie tylko prezentację stoisk, ale też bogaty program artystyczny. Swoje talenty, repertuar nawiązujący zarówno do tradycji dożynkowych, jak i obejmujący miejscowy folklor przedstawiły na dożynkowych scenach 34 zespoły pieśni, tańca, wystąpiło kilkunastu solistów. Pieśni, śpiewane od najdawniejszych czasów, obrządki i rytuały, jak też współczesna twórczość opiewająca rodzinne strony w wykonaniu doro-

ZPL urządziły średnio po kilkanaście zagród, a ogółem było ich aż 120. Najwięcej - bo odpowiednio 20 i 27 - było w Płoceniszkach i Rakańcach. Gospodarzami poszczególnych zagród były też oddzielne rodziny, rolnicy. Ich wystrój, obfitość darów jesieni, plonów ludzkiej pracy, pomysłówych dań i dekoracji przyciągały setki odwiedzających. Warto też podkreślić zarówno oryginalność, jak i autentyczność nazw poszczególnych zagród - figurowały tu nazwy wsi, których dziś nie znajdziemy na urzędowych mapach i drogowskazach, ale które były i są używane przez miejscowych miesz-

szych i dzieci - wszystko to tworzyło różnorodny i interesujący obraz kulturowy Wileńszczyzny, świadczyło o pielęgnowaniu zwyczajów, języka, miejscowej polskiej kultury.

Taka organizacja świąt plonów dała możliwość zarówno młodemu pokoleniu, jak i gościom poznać historię oraz współczesne podwileńskie klimaty.

Wszystko to wymagało wielkiej pracy organizacyjnej i twórczej. Żeby zdać sobie sprawę, jak wielkich zasobów to wymagało, wystarczy powiedzieć, że w sprawy organizacyjne i przygotowanie wydarzeń artystycznych było zaangażowanych ponad

tysiąc osób. Należy też dodać, że ich praca i występy zostały docenione: otrzymali oni Dyplomy Honorowe oraz upominki. Upominkami i Dyplomami Wileńskiego Rejonowego Oddziału ZPL zostali też nagrodzeni gospodarze (w sumie 1130 osób) zagród dożynkowych - wręczał je osobiście prezes ZPL, europoseł Waldemar Tomaszewski. Ważnym elementem święta plonów było uhonorowanie rolników i gospodarzy, którzy pracują nie tylko na roli, ale też rozwijają nowe gałęzie gospodarki na podwileńskich terenach. Uehonorowano 330 rolników. Byli to zarówno seniorzy, jak i ludzie młodzi,

a niekiedy całe dynastie rolnicze. Te wyróżnienia wręczane w rodzinnych miejscowościach, z udziałem krewnych, sąsiadów, współpracowników były dla ludzi szczególnie ważne. Czuli się zauważeni i docenieni, mogli być dumni i dzielić radość z najbliższymi. Ogółem zostało wręczonych ponad 1500 dyplomów.

Umacnianie lokalnych wspólnot rodaków, pielęgnowanie ojczyźnej kultury, języka są priorytetowym wektorem działalności Związku Polaków na Litwie, któremu służą różne formy działalności, w tym też organizowanie tradycyjnych imprez takich jak dożynki.

Fot. L24.lt

STOWARZYSZENIE
„WSPÓLNOTA POLSKA”

„Projekt finansowany ze środków Kancelarii Prezesa Rady Ministrów w ramach konkursu Polonia i Polacy za Granicą 2023”

(Zam. 13372)

Ewangelia na każdy dzień tygodnia

Szanowni Czytelnicy „Tygodnika Wileńszczyzny”, już w dwóchsetnym jedenastym, wydaniu mają Państwo możliwość codziennie spotykać się ze Słowem Bożym. Cieszymy się niezmiernie, że możemy przybliżyć życie, słowa i czyny Jezusa opisane w Ewangelii. Zamieszczamy Ewangelię na każdy dzień roku liturgicznego. Każdy fragment opatrzony został krótkim rozważaniem, które przyczynia się do refleksji nad przeczytanym Słowem Bożym i pomaga w zrozumieniu tego, co chce powiedzieć nam Stwórca. Na koniec każdego rozważania proponujemy krótką modlitwę, która wskazuje jedną z wielu dróg wcielania Go w życie. Niech Słowo Boże będzie inspiracją w naszym życiu.

FOT. MARLENA PASZKOWSKA

Czwartek, 21 grudnia 2023 Św. Piotra Kanizjusza, prezbitera i doktora Kościoła

Łk 1, 39-45

SŁOWA EWANGELII WEDŁUG ŚWIĘTEGO ŁUKASZA

W tych dniach Maryja wybrała się w drogę i spiesząc się, poszła w górskie okolice, do pewnego miasta judzkiego. Weszła do domu Zachariasza i pozdrowiła Elżbietę. Gdy Elżbieta usłyszała pozdrowienie Maryi, podskoczyło dziecko w jej łonie, a Duch Święty napełnił Elżbietę. I zawołała donośnym głosem: „Błogosławiona jesteś między niewiastami i błogosławiony owoc Twojego łona! Czemu zawdzięczam to, że matka mojego Pana przychodzi do mnie? Gdy tylko usłyszałam Twoje pozdrowienie, podskoczyło z radości dziecko w moim łonie. Szczęśliwa jest Ta, która uwierzyła, że wypełnią się słowa powiedziane Jej przez Pana”.

NOSICIELKA BOGA

Maryja nie może, nie chce i nie potrafi zatrzymać Jezusa, którego nosi pod sercem, jedynie dla siebie. Idzie z pośpiechem do Elżbiety, swojej starszej kuzynki, która oczekuje na narodziny Jana Chrzciciela. Pragnie jej pomóc, a zarazem otrzymać od niej wsparcie. Obecność Maryi wnosi radość do domu Zachariasza i Elżbiety. Wnosi też obecność Ducha, który wypełnił Elżbietę i małego Jana. W mocy Ducha Elżbieta rozpoznaje w Maryi Matkę Pana i błogosławi Ją za Jej wiarę w Boże obietnice. A co ja wnoszę ze sobą w życie innych? Czy jest to też radość i obecność Boga?

Jezu, Maryja zaniósł Cię do domu Elżbiety, a dziś wnosi Cię do mojego domu, rodziny, życia. Bądź uwielbiony w swoim przychodzeniu do mnie przez Maryję!

Piątek, 22 grudnia 2023

Łk 1, 46-56

SŁOWA EWANGELII WEDŁUG ŚWIĘTEGO ŁUKASZA

Maryja powiedziała: „Wielbi Pana moja dusza i mój duch rozradował się w Bogu, moim Zbawicielu, bo spojrział na uniżenie swojej służebnicy. Odtąd wszystkie pokolenia będą mnie nazywać szczęśliwą, gdyż wielkie rzeczy uczynił mi Wszechmogący. Święte jest Jego imię! Jego miłosierdzie przez wszystkie pokolenia dla tych, którzy się Go boją. Okazał moc swego ramienia: rozproszył zarozumiałych pyszałków; panujących usunął z tronów, a wywyższył poniżonych; głodnych nasycił dobrami, a bogatych z niczym odprawił; ujął się za swoim sługą Izraelem, kierując się swoim miłosierdziem, jak to obiecał naszym przodkom, Abrahamowi i jego potomstwu na wieki”. Maryja pozostała u niej [Elżbiety] około trzech miesięcy, a potem wróciła do domu.

MISTRZYNI UWIELBIENIA

Maryja raduje się w Bogu całą sobą i wielbi Go za cud wcielenia i za wielkie rzeczy, których On sam, Pan niemożliwego, w Niej dokonał. Maryja zauważa i odczytuje te „wielkie rzeczy”. Wielbi też Boga za to, że z czułą miłością „wejrzął na Jej uniżenie”, pokorę, małość, prostotę. Swoim spojrzeniem ogarnia naród wybrany, a potem całą ludzkość. Miłość Boga poszerza bowiem w nieskończoność

ność nasze serca. A co mnie cieszy i raduje w życiu? Czy zauważam, czego Bóg dokonuje dla mnie, we mnie i przeze mnie? Jak odczuwam na sobie Jego spojrzenie? Za co pragnę dziś uwielbiać Boga razem z Maryją?

Jezu, rozraduj moje serce i duszę Twoją obecnością, wejrzeniem i działaniem z mocą w moim życiu.

Sobota, 23 grudnia 2023

Łk 1, 57-66

SŁOWA EWANGELII WEDŁUG ŚWIĘTEGO ŁUKASZA

Dla Elżbiety nadszedł czas rozwiązania i urodziła syna. Gdy sąsiedzi i krewni dowiedzieli się, że Pan okazał jej wielkie miłosierdzie, cieszyli się razem z nią. Przyszli ósmego dnia, aby obrzezać chłopca i nadać mu imię jego ojca Zachariasza. Lecz jego matka powiedziała: „Nic podobnego! Będzie miał na imię Jan”. Oni przekonywali ją: „Przecież nie ma nikogo w twojej rodzinie, kto by miał takie imię”. Za pomocą znaków pytali więc jego ojca, jak chce go nazwać. A on poprosił o tabliczkę i napisał: „Na imię mu Jan”. Wtedy zdumieni się wszyscy. I natychmiast otworzyły się jego usta, odzyskał mowę i wielbił Boga. Lęk padł na wszystkich ich sąsiadów. Po całej górskiej krainie Judei opowiadano o tym wszystkim, co się wydarzyło. A wszyscy, którzy o tym słyszeli, zastanawiali się i pytali: „Kimże będzie ten chłopiec?”. Bo rzeczywiście ręka Pana była z nim.

DAR IMIENIA

„Jan będzie mu na imię”. Elżbieta porodziła swojego syna i oboje z Zachariaszem, zgodnie, nadali mu imię, które wybrał mu sam Bóg i ogłosił ustami anioła Gabriela. Dla Izraelitów imię oznaczało tożsamość, powołanie, misję. Rodzice wybierali je zawsze z wielką starannością. Kiedy objawiał je sam Bóg, zapowiadało to wielką bliskość i zażyłość rodzącej się osoby z Bogiem. Jan oznacza: „Bóg jest łaskawy”. A co oznacza moje imię? Jak wpisuje się w moją historię życia, powołanie i misję otrzymaną od Boga? Czy znam historię życia mojego świętego patrona? W czym jest on dla mnie inspiracją?

Jezu, Ty jesteś Emmanuelem – Bogiem z nami, Tym, który zbawia. Błogosławię Cię za moje życie, za moje imię.

Niedziela, 24 grudnia 2023 IV niedziela Adwentu

Łk 1, 26-38

SŁOWA EWANGELII WEDŁUG ŚWIĘTEGO ŁUKASZA

W szóstym miesiącu Bóg posłał anioła Gabriela do miasta galilejskiego, zwanego Nazaret, do dziewicy zaręczonej z mężczyzną o imieniu Józef, z rodu Dawida.

Ewangelia na każdy dzień tygodnia

Dziewicy było na imię Maryja. Anioł przyszedł do Niej i powiedział: „Raduj się, łaski pełna, Pan z Tobą”. Ona zmieszała się na te słowa i rozważała, co znaczy to pozdrowienie. Wtedy anioł powiedział do Niej: „Nie bój się, Maryjo, bo Bóg Cię obdarzył łaską. Oto poczniesz i urodzisz syna, i nadasz Mu imię Jezus. Będzie On wielki i zostanie nazwany Synem Najwyższego, a Pan Bóg da Mu tron Jego ojca Dawida. Będzie królował nad domem Jakuba na wieki, a Jego królestwo nie będzie miało końca”. Wtedy Maryja zapytała anioła: „Jak się to stanie, skoro nie znam pożycia małżeńskiego?”. Anioł Jej odpowiedział: „Duch Święty zstąpi na Ciebie i ostoni Cię moc Najwyższego; dlatego Święte, które się narodzi, będzie nazwane Synem Bożym. Oto Twoja krewna Elżbieta pomimo starości poczęła syna i jest już w szóstym miesiącu, chociaż uważa się ją za niepłodną. Dla Boga bowiem nie ma nic niemożliwego”. A Maryja tak odpowiedziała: „Jestem służebnicą Pana; niech mi się stanie według twego słowa”. Wtedy odszedł od Niej anioł.

FOT. MARLENA PASZKOWSKA

WOLNI, ABY WSPÓŁPRACOWAĆ Z BOGIEM

Bóg szanuje wolność człowieka. Dlatego w zwiastowaniu ustami anioła Gabriela objawia Maryi swoją wolę, ale pyta jednocześnie, czy chce ją przyjąć. Bóg nie narzuca, lecz prosi. Maryja jako istota wolna mogła powiedzieć Bogu „nie”, podobnie jak w ogrodzie Eden postąpiła Ewa, słuchając zwodniczych zapewnień węża. Ewa też była wtedy bez grzechu, pełna łaski i w komunii z Bogiem. To, co Ewa zniszczyła przez swoją pychę, nieufność i nieposłuszeństwo, Maryja na nowo odbudowała przez swoją wolność, pokorę, ufność i posłuszeństwo Bogu. Stając się służebnicą Pana, stała się wolna wobec wszystkich innych autorytetów ludzkich.

Jezu, pragnę się coraz bardziej upodobać do Maryi w zaufaniu i wybieraniu woli Boga w moim życiu.

**Poniedziałek,
25 grudnia 2023
Narodzenie Pańskie,
uroczystość**

Łk 2, 1-14

**SŁOWA EWANGELII
WEDŁUG ŚWIĘTEGO ŁUKASZA**

W owym czasie wyszedł dekret cesarza Augusta, aby spisać ludność całego świata. Ten pierwszy spis odbył się, gdy Kwiryniusz był namiestnikiem Syrii. Szli więc wszyscy, aby zapisać się, każdy do swego miasta. Wyruszył też i Józef z Galilei, z miasta Nazaret, do Judei, do miasta Dawidowego, zwanego Betlejem, gdyż pochodził z domu i rodu Dawida, aby zapisać się wraz z poślubioną sobie Maryją, która była brzemienna. A gdy tam przebywali, nadszedł dla Niej czas rozwiązania. Urodziła swego pierworodnego Syna, owinęła Go w pieluszki i położyła w żłobie, gdyż nie było dla nich miejsca w mieszkaniu. Przebywali w tej okolicy pasterze. Kiedy nocą pilnowali swego stada, nagle ukazał im się anioł Pana i chwatała Pana zewsząd ich oświecała. Wtedy ogarnął ich wielki lęk, lecz anioł powiedział im: „Nie bójcie się! Oto bowiem ogłaszam wam wielką radość, która stanie się udziałem całego ludu. Dziś w mieście Dawida narodził się wam Zbawiciel, który jest Chrystusem Panem. A to będzie dla was znakiem: znajdziecie Niemowlę owinięte w pieluszki i położone w żłobie”. I zaraz przyłączyło się do anioła mnóstwo zastępów niebieskich, które wystawiały Boga słowami: „Chwatała Bogu na wysokościach, a na ziemi pokój ludziom, w których sobie upodobał”.

RADOŚĆ WIELKA

Bóg nie ogłasza radości z narodzin swojego Syna w Jerozolimie ani w świątyni. Pomija elity społeczne i religijne tego świata, a idzie z Dobrą Nowiną do najuboższych, pogardzanych. Pasterze byli wtedy traktowani jak ludzie trzeciej kategorii, nieczyści i grzeszni. I właśnie do nich przyszedł anioł z najważniejszą nowiną świata. Już większego newsa niż ten w historii ludzkości nie będzie: „Ogłaszam wam wielką radość, która stanie się udziałem całego ludu. Dziś w mieście Dawida narodził się wam Zbawiciel”. Dziś Bóg z tą wieścią przychodzi do Ciebie i do mnie. Czy jest to najważniejsza wiadomość naszego życia?

Jezu, pragnę się dziś rozradować z Twojego przyjścia i z Twojego narodzenia dla mnie i we mnie.

**Wtorek,
26 grudnia 2023
Św. Szczepana, pierwszego
męczennika, święto**

Mt 10, 17-22

**SŁOWA EWANGELII
WEDŁUG ŚWIĘTEGO MATEUSZA**

Jezus powiedział do swoich uczniów: „Strzeżcie się ludzi, bo będą was wydawać sądom i chłostać w synagogach. Ze względu na Mnie będą prowadzić was przed namiestników i królów, abyście dali świadectwo wobec nich i pogan. A gdy staniecie przed sądem, nie martwcie się o to, co i jak macie mówić. Właśnie wtedy będzie wam dane, co macie mówić, bo nie wy będziecie mówili, ale Duch waszego Ojca przemówi przez was. Brat wyda na śmierć brata, a ojciec dziecko. Dzieci wystąpią przeciwko rodzicom i wydadzą ich na śmierć. Będziecie znienawidzeni przez wszystkich z powodu mojego imienia. Lecz ten, kto wytrwa do końca, będzie zbawiony”.

NARODZINY DLA ZIEMI I DLA NIEBA

Paradoksy Ewangelii trwają dalej: Dzieciątko to Bóg, Król, Władca wszechświata. Tronem Jego jest żłób, a pałacem – stajnia. Wśród królewskiej świty najbliższymi Zbawiciela są męczennicy. Pierwszym wśród nich jest wspomniany dziś diakon Szczepan. Bóg rodzi się na ziemi, aby człowiek narodził się dla nieba. Szczepan oddał życie za wcielonego Boga i zmartwychwstałego Pana. Narodził się

dla nieba jako pierwszy z męczenników. Zanim to uczynił, żył w głębokiej komunii ze swoim Panem, służąc Mu w ubogich i potrzebujących. Jego serce otwarte na Boga otworzyło mu niebo i ujrzał Jezusa Zmartwychwstałego po prawicy Ojca.

Jezu, dziękuję Ci. Twój betlejemski żłóbek to dla mnie wciąż nowa lekcja miłości i służby.

**Środa,
27 grudnia 2023
Św. Jana, apostoła
i ewangelisty, święto**

J 20, 2-8

**SŁOWA EWANGELII
WEDŁUG ŚWIĘTEGO JANA**

W pierwszym dniu tygodnia Maria pobiegła i przybyła do Szymona Piotra oraz do innego ucznia, którego Jezus kochał, i oznajmiła im: „Zabrano Pana z grobu i nie wiemy, gdzie Go złożono”. Piotr i ten inny uczeń wyruszyli więc i udali się do grobu. Obydwaj biegli razem, lecz ten inny uczeń wyprzedził Piotra i jako pierwszy znalazł się przy grobie. A gdy się pochylił, zobaczył leżące płótna. Nie wszedł jednak do środka. Przybył także idący za nim Szymon Piotr i on wszedł do grobowca. Tam spostrzegł leżące płótna oraz chustę, która była na Jego głowie. Nie leżała ona razem z tamtymi płótnami, lecz zwinięta osobno w innym miejscu. Wtedy wszedł ten inny uczeń, który dotarł wcześniej do grobu. A gdy zobaczył, uwierzył.

WIDZIEĆ TRIUMF MIŁOŚCI

Zachowanie Jana przypomina nam pasterzy, którzy biegli na spotkanie Pana do groty Narodzenia. W tamtą noc Jezus stał się człowiekiem z miłości do nas, a w poranek Wielkanocny zmartwychwstał. Zwyciężył grzech i śmierć, abyśmy mieli życie wieczne, bo nas kocha. Jan to szafarz miłości, uczeń Serca Jezusowego. Dlatego szybko biegnie, by zobaczyć pusty grób – triumf Miłości. W jego osobie miłość i wiara są ze sobą ściśle związane. Dlatego Jan umie patrzeć. Widzi nie tylko pusty grób, lecz także zwycięstwo Chrystusa. Widzi życie. Czy umiemy patrzeć na Miłość jak św. Jan, umiłowany uczeń?

Jezu, każdego dnia jako umiłowany Twój uczeń pragnę mocno kochać i wierzyć.

Myślą nad traktatami

W belgijskiej stolicy trwa dialog międzyinstytucjonalny w sprawie propozycji zmian traktatu z Lizbony. Stanowisko Parlamentu Europejskiego będzie analizowane jeszcze w dwóch Radach: Unii Europejskiej oraz Radzie Europejskiej. Ta ostatnia może popchnąć znacząco sprawy do przodu, ale prezydenci lub premierzy europejskich państw mają też prawo wyrazić swój sprzeciw i wyhamować pomysły euroentuzjastów.

Bezprecedensowa decyzja

Wybory do Bundestagu, które odbyły się ponad dwa lata temu, teraz muszą zostać częściowo powtórzone w Berlinie – zdecydował Federalny Trybunał Konstytucyjny w Karlsruhe. Zgodnie z decyzją w dniu wyborów, 26 września 2021 r. wystąpiły tak poważne niedociągnięcia, że w niektórych okręgach wyborczych należy przeprowadzić nowe głosowanie.

Wybuch wulkanu

W południowo-zachodniej Islandii po tygodniach intensywnych trzęsień ziemi wybuchł wulkan – podało Biuro Meteorologiczne tego kraju. Władze ewakuowały prawie 4 tysiące mieszkańców. W ostatnich latach na półwyspie doszło do kilku erupcji na bezludnych obszarach, ale władze stwierdziły, że przewidywana erupcja stanowi bezpośrednie zagrożenie dla miasta.

Dymisja ministrów

Trzech japońskich ministrów - minister gospodarki, handlu i przemysłu Japonii, Yasutoshi Nishimura; minister spraw wewnętrznych, Junji Suzuki; minister rolnictwa, Ichiro Miyashita - złożyło dymisje po tym, jak dzień wcześniej premier Fumio Kishida ogłosił, że chce stawić czoła ogromnemu skandalowi dotyczącemu oszustw finansowych w swojej partii.

Sojusz półprzewodnikowy

Premier Holandii, Mark Rutte, i prezydent Korei Południowej, Jun Suk Jeol, ogłosili w środę zacieśnienie współpracy w dziedzinie nowoczesnych technologii, w tym w przemyśle produkcji układów scalonych, zapowiadając stworzenie „sojuszu półprzewodnikowego”.

Betlejem stało się więzieniem

Kościół katolicki w Ziemi Świętej jest zaniepokojony losem chrześcijan w mieście narodzin Jezusa w związku z trwającą wojną.

Nadchodzące Boże Narodzenie może stać się smutne i samotne, zwłaszcza w Betlejem, powiedział w rozmowie z niemiecką agencją katolicką KNA ojciec Ibrahim Faltas, wikariusz, a zatem drugi odpowiedzialny za franciszkańską Kustodię Miejsc Świętych w Jerozolimie. Ze względu na prawie całkowite zamknięcie i brak turystów, miasto przypomina „więzienie pod gołym niebem”.

Sytuacja jest fatalna dla chrześcijan w Betlejem, którzy stanowią około 30 procent populacji tego liczącego 30 tys. mieszkańców miasta na południe od Jerozolimy i są szczególnie zależni od turystyki i pielgrzymek.

Ze względu na sytuację wojenną, katolickie obchody Bożego Narodzenia zostały tym razem ograniczone do liturgii i nabożeństw, powiedział o. Faltas, który był jednym z najważniejszych mediatorów podczas palestyńskiej okupacji i oblężenia przez wojsko izraelskie kościoła Narodzenia Pańskiego w 2002 roku. Zdaniem franciszkańskiego zakonnika

ka zewnętrzne uroczystości i głośna radość nie pasują do sytuacji. Jednocześnie wyraził ubolewanie, że na skutek wojny kolejni chrześcijanie wyjechali z Betlejem.

Liczbę zabitych po obu stronach konfliktu o. Faltas szacuje na 20 tys., a liczbę rannych na 50 tys., ponieważ wielu zabitych nie zostało jeszcze wydobytych spod gruzów i zniszczonych domów w Gazie. Około 1,3 miliona ludzi jest tam bez wody, bez światła, bez lekarstw, bez jedzenia, bez wszystkiego: „W Gazie trwa wojna, to katastrofa. Do tego dochodzą ciągłe starcia i niszczenie domów na Zachodnim Brzegu. Od 7 października zginęło tam około 300 osób, a 4 tys. zostało aresztowanych”.

W rozmowie z KNA wikariusz franciszkańskiej Kustodii Miejsc Świętych w Jerozolimie powiedział, że o spadku obecności chrześcijan w Ziemi Świętej rozmawiał niedawno z prezydentem Palestyńczyków Mahmudem Abbasem, a także z Papieżem Franciszkiem. Podkreślił, że Abbas jest tym bardzo zaniepokojony i przekazał mu list do Papieża. Papież Franciszek zwracał się już do świata i polityków z licznymi apelami o pokój, zawieszenie broni i pomoc humanitarną. „Ojciec Święty robi bardzo wiele i będzie nadal pracował na rzecz Ziemi Świętej” – powiedział z przekonaniem o. Faltas.

Fot. Marek Borawski / Nasz Dziennik

UE podjęła decyzję o rozpoczęciu negocjacji akcesyjnych z Ukrainą i Mołdawią

Podczas czwartkowego szczytu unijnych przywódców w Brukseli podjęta została decyzja o rozpoczęciu negocjacji akcesyjnych z Ukrainą i Mołdawią – poinformował przewodniczący Rady Europejskiej Charles Michel w serwisie X (dawniej Twitter).

Powiadomił, że UE rozpocznie także rozmowy akcesyjne z Bośnią i Hercegowiną, gdy „osiągnięty zostanie niezbędny poziom zgodności z kryteriami członkostwa”.

Oprócz tego Rada Europejska przyznała Gruzji status kraju kandydującego.

Prezydent Ukrainy Wołodymyr Zełenski natychmiast z zadowoleniem przyjął decyzję Unii Europejskiej (UE) o rozpoczęciu negocjacji akcesyjnych z jego krajem. „To jest zwycięstwo Ukrainy. Zwycięstwo całej Europy. Zwycięstwo, które motywuje, inspiruje i wzmacnia” – napisał w serwisie X Zełenski.

Przed osiągnięciem porozumienia w UE toczyły się trudne rozmowy. Premier Węgier Viktor Orban po przybyciu do Brukseli powtórzył, że nie popiera rozpoczęcia negocjacji akcesyjnych z Kijowem. Kanclerz Niemiec Olaf Scholz, prezydent Francji Emmanuel Macron i przewodnicząca Komisji Ursula von der Leyen w małym gronie próbowali przekonać premiera Węgier.

Według źródeł, unijnych Orban ostatecznie zrezygnował z blokady, jednak zastosował pewien trik: podczas głosowania nad tekstem premiera Węgier nie było na sali. Według źródeł, zostało to z nim uzgodnione.

Na początku szczytu wszystkie państwa członkowskie UE, z wyjątkiem Węgier, opowiadały się za rozpoczęciem negocjacji akcesyjnych z Ukrainą. Orban argumentował swój sprzeciw faktem, że Ukraina nie spełniła jeszcze wymogów reform.

Zwolennicy pozytywnej decyzji zwrócili na spotkaniu uwagę, że rozpoczęcie negocjacji akcesyjnych z UE to przede wszystkim krok symboliczny. „Akcesja zajmie wiele lat” – powiedział na początku spotkania premier Holandii Mark Rutte. Pod-

kreślił, że ważne jest, aby pozwolić krajowi, który w czasie wojny przeprowadza reformy w bardzo trudnych warunkach, zrobić kolejny krok.

Po spotkaniu prezydent Litwy Gitanas Nausėda powiedział, że przyjęta decyzja Rady Europejskiej jest historyczna i rozpoczyna nowy etap na drodze integracji europejskiej Ukrainy i Mołdawii.

„Mimo niezwykle trudnych warunków zarówno Ukrainie, jak i Mołdawii udało się poczynić znaczne postępy we wdrażaniu reform i zaleceń Komisji Europejskiej. Dobra wiadomość dla całej Europy i smutna wiadomość dla Kremla. Jesteśmy zjednoczeni i silni” – powiedział prezydent Litwy.

Fot. pixabay.com / Dusan_Cvetanovic

Nowe lokomotywy

Spółka PKP Intercity rozstrzygnęła przetarg na zakup 63 lokomotyw wielosystemowych z możliwością powiększenia kontraktu o dodatkowe 32 pojazdy w prawie opcji, co łącznie będzie dawać 95. Postępowanie wygrał producent taboru Newag z Nowego Sącza, oferując kwotę za zamówienie podstawowe 2,3 mld zł brutto i 3,5 mld zł brutto z prawem opcji. Pierwsze dwie lokomotywy powinny być dostarczone w ciągu dwóch lat od daty podpisania umowy. Całe zamówienie ma być zrealizowane w terminie 60 miesięcy.

Upamiętniono górników

Uroczystą mszą świętą w kościele pw. Podwyższenia Krzyża Świętego w Katowicach rozpoczęły się obchody 42. rocznicy pacyfikacji kopalni „Wujek”, podczas której od kul ZOMO zginęło dziewięciu górników. Po mszy świętej nastąpił przemarsz pod Krzyż – Pomnik Górników Poległych 16 grudnia 1981 roku przy Kopalni „Wujek”, gdzie odbył się uroczysty Apel Poległych i złożenie wieńców.

Satysfakcjonująca statystyka

5 proc. wyniosła stopa bezrobocia rejestrowanego w końcu listopada 2023 r. Według wstępnych danych w końcu listopada 2023 roku w urzędach pracy zarejestrowanych było 774,8 tys. bezrobotnych. To o 25,4 tys. mniej niż w końcu listopada 2022 r. Po raz kolejny Polska zajęła drugie miejsce pod względem najniższej stopy bezrobocia w UE, za Maltą (2,5 proc.).

Wyhamowanie inflacji

Inflacja w listopadzie wyniosła 6,6 procent. W porównaniu z poprzednim miesiącem ceny towarów i usług konsumpcyjnych wzrosły o 0,7 procent. W grudniu inflacja będzie zbliżona do listopadowej. Spodziewane jest, że w grudniu inflacja będzie zbliżona do listopadowej.

Nowa odsłona

W 25. rocznicę ustawy Sejmu o Instytucji Pamięci Narodowej, która stworzyła podstawę prawną do działalności pionu archiwalnego Instytutu, udośćniona została nowa wersja strony internetowej umożliwiającej korzystanie z inwentarza archiwalnego IPN. Nowa wersja serwisu zawiera ponad 200 tys. kolejnych opisów (w sumie jest ich już ponad 2,7 mln), przygotowanych przez centralę Archiwum IPN oraz archiwa w oddziałach i delegaturach IPN.

WIGILIE SŁAWNYCH PISARZY

Co robił Juliusz Słowacki w wigilijną noc w 1836 roku? Której kolędy z rozrzewnieniem słuchał Mickiewicz w swoim domu w Paryżu? Jakże potrawy wigilijne serwowano w domu rodzinnym Czesława Miłosza?

- Wigilijną noc 1836 roku Słowacki spędził wraz z przyjacielem Ludwikiem Brzozowskim na pustyni w pobliżu wioski El Arish (północna część Półwyspu Synaj). Wraz z dalekim szumem Morza Śródziemnego wróciła tęsknota poety za ojczyzną. Towarzysz wędrówki grał mu na czekaniku (flecie) wiejską polską kolędę, której słuchał z rozrzewnieniem. Tamtej pamiętnej nocy Słowacki przeżył także najokropniejszą burzę, jaką kiedykolwiek widział. Wspominał o potwornej ulewie i piorunach, które groziły śmiercią. Z kolei już następną noc polscy wędrowcy spędzili u Grobu Chrystusa w Betlejem, gdzie uczestniczyli we mszy świętej odprowadzanej przy żółtku Dzieciątka. W trakcie tego przejmującego wydarzenia serce romantyka „napęliło się jakąś prostotą i światłością”.
- Na początku lat 30. XIX wieku Adam Mickiewicz przeprowadził się z Drezna do Paryża, gdzie spędził ponad 20 lat życia. W 1834 roku ożenił się z Celiną Szymanowską, z którą miał sześcioro dzieci. Najstarsza córka poety Maria (nazywana pieszczotliwie Marynią) tak wspominała po latach święta w domu rodzinnym: „W każdą Wigilię, także wieczorem, dawało się nagle słyszeć za drzwiami kolędę W żłobie leży, któż pobieży, której ojciec z widocznym rozrzewnieniem słuchał (...). Byli to przyjaciele i znajomi, którzy zawsze z miłą wstępowali niespodzianką. Wieczór często kończył się (...) tańcami i polonezem, w którym ojciec występował zawsze, powtarzając, że to jedyny taniec piękny, poważny, dla każdego stosowny...”
- Czesław Miłosz tak wspominał święta: Na Boże Narodzenie, muszę powiedzieć, że pamiętam kutię. Kutia jest zasadniczo zupełnie niepolska, ale już cała Małopolska Wschodnia znała kutię. To jest ukraińskie. Kutia to są ziarna pszenicy w miodzie. Wszystko inne było takie jak w innych częściach Polski, mam wrażenie, z tym że był duży nacisk na rozmaite kisielki. Żurawinowy kisiel itd. Było jeszcze coś, co w Polsce centralnej było nieznanne, to były śliżyki z sytą. Śliżyki to są małe kawałki ciasta, twarde, zapiekane, które się podaje i polewa sytą. A syta to jest po prostu miód z rozartym makiem i z wodą. Taki płyn”. Charakter świąt Bożego Narodzenia, które Miłosz zapamiętał z dzieciństwa, często odbijał się w jego twórczości. Tradycje świąteczne opisał między innymi w Dolinie Issy. Z kolei z jego utworu Modlitwa wigilijna z 1938 roku przebija się prośba o obdarowanie w tym dniu radością każdego samotnego, opuszczonego, skrzywdzonego i załamane człowieka. [źródło:nadwyraz.pl]

A TO CIEKAWE

Bożonarodzeniowe ciekawostki

- Kolorami chętnie wykorzystywanymi do dekoracji domu na Boże Narodzenie jest zielony, złoty i czerwony. Złoto symbolizuje bogactwo, zieleń odrodzenie i nowe życie, a czerwień odnosi się do krwi Jezusa.
- Ważne podczas zdobienia domu jest udekorowanie go jemiolą. Ponoć pocałunek pod nią w czasie świąt przynosi szczęście. Zwyczaj ten pojawił się w czasach wiktoriańskich i jest popularny m.in. w Stanach Zjednoczonych. Całkiem dobrze przyjętą się również w innych krajach, w tym w Polsce. Celtyccy druidzi uważali jemiolę za roślinę magiczną i wierzyli, że nie tylko chroni przed złem, lecz także ma działanie lecznicze.
- Wszystkie dzieci wiedzą, że prezenty pod choinkę przynosi święty Mikołaj. Niewiele osób zdaje sobie jednak sprawę, że swój charakterystyczny wygląd zawdzięcza on kampanii reklamowej Coca-Coli z lat 20. XIX wieku. To właśnie wtedy ukazano go jako staruszkę z białą brodą w czerwonym ubraniu. Jego pierwowzorem był biskup z Miry, który zasłynął tym, że rozdał swój majątek ubogim. Co ciekawe, w zależności od regionu Polski to nie zawsze Mikołaj przynosi prezenty. W Małopolsce daje je Aniołek, z kolei na Dolnym Śląsku Gwiazdka. A prezent na święta w Poznaniu dzieci otrzymują od Gwiazdora.
- Pierwszą szopkę bożonarodzeniową stworzył św. Franciszek z Asyżu. Miała walor edukacyjny, bo dzięki niej zakonnik opowiadał ludziom historię tych niezwykłych świąt i łatwiej było zrozumieć słuchaczom istotę Bożego Narodzenia.
- W Grecji święta Bożego Narodzenia trwają aż 12 dni, a prezenty otrzymuje się dopiero 1 stycznia. Z kolei u mieszkańców Finlandii na ich świątecznym stole nie może zabraknąć grogu, czyli rozgrzewającego napoju przygotowanego na bazie czerwonego wina, ziół i rodzynek. Zwyczaj pozostawiania przy stole dodatkowego nakrycia pochodzi najprawdopodobniej z Portugalii, gdzie podczas wigilijnej zastawy zostawiano puste nakrycia dla osób już nieżyjących. W Kolumbii zamiast opłatka uczestnicy wieczerzy dostają 12 winogron, a każde z nich symbolizuje jakieś życzenie.

Stronę przygotowała **Monika Urbanowicz**

KRZYŻÓWKA z nagrodą 1240

Rozwiązanie-hasło prosimy nadsyłać (lub telefonicznie) do 27 grudnia 2023 r. na adres redakcji: 09318 Wilno, Rinkinés 50, p. 501

oszkłony budynek z egzotycznymi roślinami	lina stalowa na jachtach	odprawia ją ksiądz próbny okres pracy	syberyjski las	w zespole baletowym
9		o tycze lub na bank		szton
z rodziny karpio-watych		cykuta		pobory aktora
21		prze-starzale zeszyt	5	
cytat na początku utworu	1		gorący trunek rasa królików	16
		mlekiem i miodem płynąca		3
wyraz twarzy	bezbarwny gaz palny epoka w historii ZSRR	naj-dłuższy dopływ Wolgi	przyjęcie	porusza się w cylindrze
11	12		2	6
członek starego rodu	opłata klima-tyczna		występ solisty	Moralne-go Niepokoju
14			rzucony czar	22
ognisty taniec cygański	szczegół	drewniana dachówka	atrybut ministra	13
dziki pies australijski gra dwiema pełnymi taliami kart z dżokerami			śmietnik w wieżowcu	sopocki pomost space-rowy
nad nim Kolonia himalajski stwór	15	legen-darny uczestnik walk pod Troją	pora kuligów	4
10				18
do produkcji asfaltu western			rywal Harvardu	7
	19	warstwa izolacyjna przewodu elektrycznego		20

Litery z ponumerowanych pól utworzą myśl J. Bułatowicza.

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	

Rozwiązanie krzyżówki nr 1239. Rankiem w parku.

Nagrodę wylosowała Wiesława Bujnowska z Wilna.

Nagroda jest do odebrania w Domu Prasy (Laisvės pr. 60) w ciągu 30 dni kalendarzowych.

WIEM WIĘCEJ

Czy rzeczywiście Gwiazda Betlejemaska miała wskazać drogę trzem mędrcom? Jak wyjaśnić to biblijne zjawisko? Astronomowie szukają odpowiedzi od wieków.

Pisał o niej święty Mateusz ewangelista. W Biblii czytamy, że pojawiła się na wschodzie i wskazała drogę mędrcom (Trzem Królom) do nowo narodzonego Jezusa. Od setek lat naukowcy próbują ustalić, czym było opisane w Biblii zjawisko.

Istnieją dowody na to, że w czasach, kiedy Jezus przyszedł na świat na niebie można było zaobserwować pewne planetarne koniunkcje. Nie wszyscy astronomowie zgadzają się jednak z takim wytłumaczeniem. Teorie jest wiele. Być może była to supernowa, kometa, rozbłysk słoneczny, a może ustawienie planet? Część naukowców zakłada też, że słynna gwiazda tak naprawdę nigdy się nie pojawiła. Na przestrzeni wieków pojawiło się wiele teorii tłumaczących, co tak naprawdę wskazało drogę mędrcom. W przeszłości niektórzy astronomowie sugerowali przykładowo, że Gwiazda Betlejemaska była kometą lecącą w pobliżu Ziemi. W ostatnich latach coraz częściej mówi się, jakoby za Gwiazdą Betlejemską stała koniunkcja planet, na przykład Jowisza i Saturna w 7 r. p. n. e. Wówczas w stosunkowo krótkim czasie planety aż trzy razy ustawiły się w jednej linii. Astronomowie mogli odebrać to jako zwiastun czegoś wyjątkowego. Takie wytłumaczenie nie jest niczym nowym. Johannes Kepler pisał o tym już w XVII wieku. Cóż, astronomowie nie ustają w badaniach, może więc wkrótce się dowiemy... Tymczasem – dla nas, pojawienie się Gwiazdy to znak – pora zasiadać do wigilii.

Stronę przygotowała **Monika Urbanowicz**

Z tęsknoty za domem zrodzeni

Dokończenie ze s. 1 pokolenia i wprowadził publiczność w magiczny świat muzyki.

Mejszagolanki – przez czas i tradycję

Zespół Mejszagolanki, czerpiący inspirację z bogatej kultury ludowej Wileńszczyzny, stał się prawdziwą perłą artystyczną na wileńsko-mejszagolskiej scenie muzycznej. Ich repertuar obejmuje tradycyjne pieśni i melodie, które przenoszą słuchaczy w świat nostalgicznych wspomnień, pełen tajemnic i piękna. Koncert zespołu w Mrągowie był takim oryginalnym mostem do domu, do rodzinnych stron. Zabrzmiły sentymentalne utwory takie jak: „Wilno”, „Wspomnienie biesiadnych spotkań”, czy „Leć nasza piosenka”. Wydawałoby się, że tak często słuchane, śpiewane nie niosą

już większej dawki emocji, ale kiedy brzmia dla ludzi, którzy wraz z tymi piosenkami przenoszą się do czasów swojego dzieciństwa, młodości, wspomnień rodziców – to każda nuta ma wyjątkową wartość. I to bardzo wyraźnie dało się odczuć podczas – zawsze za krótkiego – koncertu.

Silne więzi wspólnoty

Jubileuszowa gala była okazją do wspomnień, refleksji nad osiągnięciami organizacji i planowania przyszłości. Retrospekcje wywoływały uśmiech, łzy i ogromne poczucie wspólnoty, która przez 30 lat dokonała tak wiele – bo to nie tylko festiwale i spotkania, ale też mnóstwo akcji charytatywnych wspierających polskie szkoły na Wileńszczyźnie.

Wśród gości honorowych znaleźli się przedstawiciele Senatu, lo-

kalnych władz, działacze kulturalni oraz członkowie Towarzystwa. W gronie delegatów był też wiceprezes ZPL, prezydent Europejskiej Unii Wspólnot Polonijnych, Edward Trusewicz, który w imieniu prezesa ZPL, europośła Waldemara Tomaszewskiego wręczył dla obecnej prezes TMWiZW Barbarze Morawskiej Złoty Krzyż Zasługi ZPL. Wiele ciepłych słów padło pod adresem organizacji i działalności na tak wielu

plaszczynach. Wszyscy czuli się jak w jednej, wielkiej rodzinie. Dla Mejszagolank to wspaniałe przeżycie, bo jak podkreśla kierowniczka, Jasia Mackiewicz, wiele szczęścia daje poczucie, że robi się w życiu coś pożytecznego, że radość, czasem refleksja czy nutka tęsknoty, to sens istnienia zespołu. – Staramy się śpiewać to, co same czujemy w głębi duszy, dlatego w każde wykonanie wkładamy dużo serca. A

udział w takiej uroczystości traktujemy jako nobilitację naszego zespołu, czujemy się jak w przyjacielskim gronie, bo jednak nasze, kresowe serca wybijają ten sam rytm, i to się czuje – podkreśla uśmiechnięta kierowniczka, a Mejszagolanki wtórują słowom szefowej, bo tam, gdzie kresowiaci, tam mnóstwo ciepła, nawet w zimowe dni.

Monika Urbanowicz

Fot. archiwum Mejszagolank

Pojubileuszowe refleksje członkini zespołu „Rudziszczanie”

35 lat – to dużo czy mało?

Tyle istnieje nasz zespół „Rudziszczanie” w rejonie trockim, który nie tak dawno obchodził swój jubileusz. Zespół powstał w 1988 roku a jego pierwszym kierownikiem był Leonid Szumski.

Później, jak to w życiu bywa, zmieniali się zarówno kierownicy, jak i uczestnicy zespołu. Jedni odchodzili, drudzy przychodzili. W okresie swej świetności zespół liczył 40 osób. Byli to różni ludzie, ale największy odsetek stanowili nauczyciele. Obecnie do zespołu uczęszcza tylko 10 osób, ale są to ludzie bez reszty oddani śpiewaniu i muzyce. Od 1990 roku zespołem kieruje Maria Jankowska.

Koncert rozpoczął się od pokazania filmu o zespole od początku istnienia do dnia dzisiejszego. W czasie oglądania filmu niektórzy ludzie mieli łzy w oczach, bo widzieli-

śmy osoby, które na zawsze od nas odeszły. To są Zofia Jurgielewicz, Jadwiga Michalewicz, pan Jankowski, Janina Jurgielewicz i ostatnio Onutę Izmajłowicz. To byli wspaniali ludzie. Całym sercem oddani zespołowi. Ich pamięć uczciliśmy minutą ciszy. Wszędzie bierzemy udział, gdzie tylko nas zapraszają. To Festyn Kultury Polskiej „Dźwięcz Polska Pieśń” w naszym rejonie, dożynki w Rudziszczkach, inne imprezy rejonowe. Koncertowaliśmy kilka razy w Polsce. Bardzo się cieszymy, że nas lubią i mile witają. Naszym śpiewom towarzyszył i rozśmieszał widzów Dominik Kuziniewicz. Wszystkim podobały się nasze wesołe piosenki o miłości. Były to „Siwy gołąbeczek”, „Oj, świeci księżyc świeci”, „Dziewczyny, dziewczyny”, „Wysztąbam za dziada”, „Czemuz Jasieńko miły” i inne. Na zakończenie otrzymaliśmy

podziękowanie za aktywny udział w szerzeniu polskości od pani na Sejm RL Edyty Rudeliené. Na koncercie byli obecni radna samorządu rejonu trockiego Teresa Sołowjowa, wiceprezeska ZPL rejonu trockiego Alina Kowalewska, ksiądz proboszcz naszej parafii, przedstawicielki zespołu „Troczenie” i „Zabawa”, inni goście. Otrzymaliśmy dużo kwiatów, prezentów, słodczy. Duży tort wręczył nam starosta Rudziszek. Od samorządu trockiego otrzymaliśmy kwiaty i 500 euro. A nasza Maryna – kierowniczka zespołu – kwiaty i piękne albumy z życia zespołu. Pozostaje tylko życzyć zespołowi dobrego zdrowia, pomyślności w szerzeniu kultury polskiej na Ziemi Trockiej i oczekujemy na dalsze piękne występy. Oby było ich jak najwięcej.

Łucja Szagun,
zespółanka

Warsztaty piernikowe dla dzieci w Rudominie

Wszystko się udało!

Święta tuż, tuż... Już najwyższy czas udekorować świąteczne pierniki! Dekorowanie pierników jest wspaniałą świąteczną tradycją, tworzącą niepowtarzalną atmosferę i piękne dzieła, które można zawiesić na choince, podarować komuś bliskiemu lub po prostu... zjeść.

W oczekiwaniu na Boże Narodzenie 16 grudnia Centrum Kultury w Rudominie zaprosiło dzieci w wieku 6-14 lat do wzięcia udziału w warsztatach dekorowania pierników. W zajęciu wzięło udział aż 80 dzieci. Podczas tych warsztatów dzieci poznawały tajniki zdobienia ciasteczek. Dzieci się dowiedziały, w jaki sposób ładnie i oryginalnie udekorować pierniczki. Odpowiednia technika potrafi wyczarować prawdziwe cuda na każdym ciasteczku.

Organizatorzy warsztatów zapewнили wszystkie potrzebne materiały m.in. pierniczki, lukier, posypki, różnorodne dekoracje cukiernicze i narzędzia potrzebne do zdobienia ciastek. A dzieci z ogromną chęcią i entuzjazmem podjęły się kreatywnej pracy.

Podczas warsztatów dzieci przepięknie ozdabiały pierniki według własnych pomysłów, korzystając z barwnych lukrów, różnego rodzaju koralików i posypki. Każdy piernik wyglądał inaczej, był wyjątkowy i niepowtarzalny. Warsztaty pozwoliły obudzić w każdym dziecku duszę prawdziwego artysty.

Po zadowolonych buziach dzieci można stwierdzić, że wszystko się udało! Warsztaty sprawiły dzieciom wiele miłych i atrakcyjnych przeżyć. Świąteczne pierniki przygotowane przez dzieci świetnie sprawdzą się jako dekoracja choinkowa, prezent dla najbliższej osoby lub pyszna przekąska. Warsztaty wprowadziły wszystkich w bożonarodzeniowy klimat i świąteczny nastrój.

Szczególna misja nauczycieli szkół polskich

Ciąg dalszy ze str. 1
 optymalizacji sieci szkół, do szkół trafiły znowelizowane programy nauczania, a nowych podręczników dla polskich szkół nie przetłumaczono. Szkoła polska nadal ma zadanie, by czuć i ciągle zabiegać, by nie pogorszył się jej stan posiadania. Nie zgadzamy się na szybkie reformy, które w efekcie niczego nie poprawiają, a sięją zamęt. Musimy pamiętać, że nawet mała szkoła to wartość dodana dla naszej społeczności lokalnej, to właśnie tu dzieci uczą się nie tylko języka ojczystego, ale również patriotyzmu, kultury, stają się świadomi własnej tożsamości narodowej. Szkoła polska nie tylko kształci, ale też wychowuje. Na przeciągu 30 lat szkoła polska powinna udowodnić swoją rację bytu – zaznaczyła prezes „Macierzy Szkolnej”.

Sprawa szkoły polskiej jest priorytetowa

Pewnym sukcesem, jak podkreśliła, jest powrót po ponad 20 latach polskiego języka ojczystego na listę egzaminów państwowych maturalnych. „Dane z Narodowej Agencji Oświaty wskazują, że egzamin ten, który notabene zostaje do wyboru, wybrało 777 maturzystów, czyli znakomita ich większość. Wypada życzyć maturzystom pomyślności i z nadzieją patrzeć w przyszłość, a jednocześnie nieustająco zabiegać, by był on egzaminem dwupoziomowym (na poziomie państwowym i szkolnym – **przyp. red.**)” – mówiła Dzierżyńska. W imieniu „Macierzy Szkolnej” wyraziła też radość z tego, że „sprawy szkoły polskiej są ważne dla naszych postów, radnych, kierownictwa samorządów, zrozumienie i wsparcie znajdujemy zawsze w naszej placówce dyplomatycznej. Znakomitą pomoc i ogromne wsparcie szkolnictwo polskie otrzymuje z Rzeczypospolitej Polskiej. To podbudowuje, ponieważ utwierdza w przekonaniu, że sprawa szkoły polskiej jest priorytetowa i mobilizuje do jedności w działaniu” – powiedziała prezeska. Uroczystość zgromadziła zarówno społeczność szkolną i przedsta-

wicieli samorządów, sprawujących pieczę nad szkołami, jak i szerokie grono przyjaciół polskiego szkolnictwa na Litwie.

Każdego można za coś pochwalić

Postowie na Sejm RL z ramienia AWPL-ZChR – Rita Tamašunienė i Czesław Olszewski – podziękowali nauczycielom za codzienny trud

wkładany w kształcenie i wychowanie młodego pokolenia Polaków na Litwie. Jak podkreślił, nasza młodzież jest wychowana i wykształcona, a to świadczy o jakości polskiej szkoły. Tamašunienė zwróciła uwagę na to, że duża liczba laureatów i wyróżnionych w konkursie mówi o tym, że „każdego można za coś pochwalić”. Poruszając temat szycowania nowych kryteriów kompletowania klas, posłanka zaznaczyła, że w tym tygodniu rząd pochylił się nad uchwałą w tej sprawie. Jak podkreśliła, w Sejmie udało się poprawić ustawę, wprowadzając zapis wyróżniający szkołę polską jako regionalną, jako szkołę mniejszości narodowych. Ma to sprawić, że kryteria kompletowania klas i liczby uczniów w klasach w polskich szkołach pozostaną na poziomie tego roku szkolnego.

Obecny na uroczystości ambasador RP na Litwie Konstanty Radziwiłł wskazał na szczególną misję nauczycieli szkół polskich na Litwie. Bo muszą nie tylko prze-

kazywać uczniom wiedzę i umiejętności praktyczne, wychowywać odpowiedzialnego obywatela, ale mają też dodatkowe zadanie „kształtowanie Polaków, którzy będą dalej Polakami, będą się czuć członkami wielkiej polskiej rodziny, a jednocześnie będą obywatelami Republiki Litewskiej”. Podkreślił, że wielki ukłon należy się tym wszystkim, którzy na przeciągu lat walczyli o zachowanie

nauczycielom gimnazjów z polskim językiem nauczania na Litwie, w nominacjach poszczególnych przedmiotów. Miano najlepszego nauczyciela przypadło w udziale pedagogom, których uczniowie wykazali się wysokimi wynikami na egzaminach państwowych. Wyróżnienia przyznane zostały również nauczycielom szkół podstawowych. Ogółem uhonorowano 85 nauczy-

narskiego w Wilnie (dyrektor Walery Jagliński, prezeska koła „Macierzy Szkolnej” Barbara Zinkiewicz) Gimnazjum im. Władysława Syromkii w Wilnie (dyrektorka Helena Marcinkiewicz, prezeska koła „Macierzy Szkolnej” Danuta Korkus)

wśród miast rejonowych:

Gimnazjum im. Henryka Sienkiewicza w Landwarowie w rejonie

polskiej szkoły na Litwie. Zapewnił, że Ambasada RP na Litwie i Polska będą nadal stać na straży szkoły polskiej na Litwie, będą nadal ją wspierać, będą rzecznikami jak najlepszych dla niej rozwiązań.

Gratulacje dla uhonorowanych szkół i nauczycieli oraz całej społeczności szkolnej złożył też Jarosław Narkiewicz, przewodniczący Rady Polonii Świata.

Szeroka lista wyróżnionych

Podczas uroczystości ogłoszono tegorocznych zwycięzców – najlepsze polskie gimnazja na Litwie. Są to: Gimnazjum im. św. Jana Pawła II w Wilnie, Liceum im. Adama Mickiewicza w Wilnie, Gimnazjum im. Jana Śniadeckiego w Sołecznikach, Gimnazjum im. Konstantego Parczewskiego w Niemenczynie, Gimnazjum w Mickunach, Gimnazjum im. Elżyny Orzeszkowej w Białej Wacie. Tradycyjnie przyznano wyróżnienia

cieli, w tym 20 polonistów.

Podczas uroczystości program artystyczny zaprezentował Dziecięco-Młodzieżowy Zespół Tańca „Sto Uśmiechów” (pod kierownictwem Danuty Grydź) z Liceum im. Adama Mickiewicza w Wilnie.

Wyniki 29. edycji konkursu „Najlepsza szkoła, najlepszy nauczyciel”:

Szkoły laureatki

W nominacji szkół miasta Wilna: Gimnazjum im. św. Jana Pawła II w Wilnie (dyrektor Adam Błaszczewicz, prezeska koła „Macierzy Szkolnej” Luiza Wołodko) Liceum im. Adama Mickiewicza w Wilnie (dyrektorka Iwona Czerniawska, prezeska koła „Macierzy Szkolnej” Anna Makowska)

W nominacji szkół miast rejonowych:

Gimnazjum im. Jana Śniadeckiego w Sołecznikach (dyrektorka Irena Wolska, prezeska koła „Macierzy Szkolnej” Irena Gredziuszko) Gimnazjum im. Konstantego Parczewskiego w Niemenczynie, w rejonie wileńskim (dyrektor Tadeusz Grygorowicz, prezeska koła „Macierzy Szkolnej” Danuta Stępień)

W nominacji szkół rejonowych:

Gimnazjum w Mickunach w rejonie wileńskim (dyrektorka Małgorzata Radziewicz, prezeska koła „Macierzy Szkolnej” Julia Agafonowa) Gimnazjum im. Elżyny Orzeszkowej w Białej Wacie w rejonie sołecznickim (dyrektorka Mirosława Szostak, prezeska koła „Macierzy Szkolnej” Walentyna Bartoszewicz).

Szkoły wyróżnione wśród szkół miasta Wilna:

Gimnazjum im. Szymona Ko-

trockim (dyrektorka Ewelina Sotowjowa, prezeska koła „Macierzy Szkolnej” Janina Rainska)

wśród szkół rejonu wileńskiego:

Gimnazjum im. Ferdynanda Ruszczyca w Rudominie (dyrektorka Żaneta Jankowska, prezes koła „Macierzy Szkolnej” Robert Polakowski) Gimnazjum w Pogirach (dyrektorka Jelena Suruda, prezeska koła „Macierzy Szkolnej” Walentyna Treszczyńska) Gimnazjum im. św. Rafała Kalinowskiego w Niemiezu (dyrektor Zbigniew Maciejewski, prezeska koła „Macierzy Szkolnej” Irena Boczarowa) Gimnazjum im. św. Jana Bosko w Egliszkach (dyrektor Zbigniew Czech, prezeska koła „Macierzy Szkolnej” Irena Pukiniene)

wśród szkół rejonu sołecznickiego:

Gimnazjum im. Adama Mickiewicza w Dziewieniszkach (dyrektorka Nijola Bilinskaja, prezeska koła „Macierzy Szkolnej” Danuta Staniul) Gimnazjum im. Michała Balińskiego w Jaszunach (dyrektor Mirosław Mickielewicz, prezeska koła „Macierzy Szkolnej” Krystyna Karpicz).

Wyróżnieni nauczyciele gimnazjów z polskim językiem nauczania na Litwie

JĘZYK POLSKI

1. Teresa Król – Gimnazjum im. św. Jana Pawła II w Wilnie
2. Bożena Borowska – Liceum im. Adama Mickiewicza w Wilnie
3. Wiesława Gawerska-Žvirblis – Gimnazjum im. Władysława Syromkii w Wilnie
4. Lucyna Jaglińska – Gimnazjum

- im. Szymona Konarskiego w Wilnie
5. Renata Slavinskienė – Gimnazjum im. Józefa Ignacego Kraszewskiego w Wilnie
 6. Lilija Kutysz – Gimnazjum im. Jana Śniadeckiego w Solecznikach
 7. Aleksandra Bojarin – Gimnazjum im. Elizy Orzeszkowej w Białej Wace
 8. Wacława Iwanowska – Gimnazjum w Ejszyszkach
 9. Regina Šilobritienė – Gimnazjum im. Adama Mickiewicza w Dziezieniskach
 10. Bożena Piaskowska – Gimnazjum im. Ludwika Narbutta w Koleśnikach
 11. Bożena Bieleninik – Gimnazjum im. św. Rafała Kalinowskiego w Niemieżu
 12. Aldona Sudenis – Gimnazjum im. Konstantego Parczewskiego w Niemenczynie
 13. Łucja Podworska – Gimnazjum im. Stanisława Moniuszki w Kowalcukach
 14. Lilia Żygo – Gimnazjum w Pogirach
 15. Krystyna Deinarowicz – Gimnazjum im. św. Jana Bosko w Egliszkach
 16. Edyta Klimaszewska – Gimnazjum im. Juliusza Słowackiego w Bezdanych
 17. Lucja Kuzborska – Gimnazjum w Rukojniach

- Gimnazjum im. Konstantego Parczewskiego w Niemenczynie
6. Teresa Kozak – Gimnazjum im. św. Rafała Kalinowskiego w Niemieżu

JĘZYK ANGIELSKI

1. Irena Litwinowicz – Liceum im. Adama Mickiewicza w Wilnie
2. Eduard Iwiński – Gimnazjum im. Władysława Syrokomli w Wilnie
3. Anna Sosnowska – Gimnazjum w Grzegorzewie
4. Jowita Kivarienė – Gimnazjum w Pogirach
5. Wioletta Leonowicz – Gimnazjum im. ks. Józefa Obrebskiego w Mejszagole
6. Natalia Tiurnina – Gimnazjum w Mickunach
7. Jelena Tuminska – Gimnazjum im. Konstantego Parczewskiego w Niemenczynie
8. Joanna Malūnavičiūtė – Lachowicz – Gimnazjum im. Ferdynanda Ruszczyca w Rudominie
9. Rozalija Visockienė – Gimnazjum im. Michała Balińskiego w Jaszunach
10. Natalia Žuravliova – Gimnazjum im. Elizy Orzeszkowej w Białej Wace

MATEMATYKA

1. Lucja Kaczemcewa – Gimnazjum im. św. Jana Pawła II w Wilnie

5. Janina Kostecka – Gimnazjum im. Szymona Konarskiego w Wilnie
6. Katarzyna Misiewicz – Gimnazjum im. Stefana Batorego w Ławaryszkach
7. Olga Narkun – Gimnazjum im. Jana Śniadeckiego w Solecznikach
8. Janina Buiko – Gimnazjum im. Michała Balińskiego w Jaszunach

BIOLOGIA-CHEMIA- INFORMATYKA-FIZYKA

1. Jewgenija Skilond – Gimnazjum Inżynieryjne im. Joachima Lelewela w Wilnie – chemia
2. Aleksandra Sinkiewicz – Gimnazjum im. Jana Śniadeckiego w Solecznikach – biologia

- Gimnazjum im. św. Jana Pawła II w Wilnie – informatyka
6. Paweł Stankiewicz – Gimnazjum im. Józefa Ignacego Kraszewskiego w Wilnie – fizyka

RÓŻNE PRZEDMIOTY

1. Alina Szywińska – Gimnazjum im. Ferdynanda Ruszczyca w Rudominie – geografia
2. Rita Rutulienė – Gimnazjum w Zujunach – muzyka
3. Diana Krecienė – Gimnazjum im. Adama Mickiewicza w Dziezieniskach – wychowanie fizyczne
4. Larisa Śliżewska – Gimnazjum w Ejszyszkach – technologie
5. Iwona Geben – Gimnazjum im. Władysława Syrokomli w Wilnie – nauczycielka religii

NAUCZANIE POCZĄTKOWE

1. Lucja Kołpak – Gimnazjum im. Szymona Konarskiego w Wilnie
2. Nejolia Grib – Progimnazjum im. Jana Pawła II w Wilnie
3. Andżela Miroszniczenko – Gimnazjum im. Anny Krepstul w Butrymańcach
4. Alicja Staszewska – Gimnazjum im. ks. Pawła Brzostowskiego w Turgielach
5. Jolanta Markowska – Gimnazjum im. Stanisława Kostki w Podbrzeziu
6. Halina Miłoz – Gimnazjum im. św. Urszuli Ledóchowskiej w Czarnym Borze
7. Maria Bogdziewicz – Gimnazjum im. Ferdynanda Ruszczyca w Rudominie
8. Antoni Poszewiecki – Gimnazjum im. Tadeusza Konwickiego

- w Bujwidzach
9. Iwona Grigienė – Gimnazjum im. Longina Komołowskiego w Potukniu

Wyróżnieni nauczyciele ze szkół podstawowych

1. Olga Wołkowska – Szkoła Podstawowa im. Cz. Miłosa w Pakienie – polonistka
2. Danuta Czerniawska – filia szkoły-oddziału wielofunkcyjnego w Mościskach Gimnazjum im. Stefana Batorego w Ławaryszkach – polonistka
3. Łucja Kadzewicz – Szkoła Podstawowa w Jęczmieniskach – język polski
4. Halina Miłto – Szkoła Podstawowa w Szumsku – klasy początkowe
5. Leokadia Skarżyńska – Szkoła Przedszkole „Zielone Wzgórze” w Wilnie – klasy początkowe
6. Olga Kania – Szkoła-Przedszkole w Skojdziskach – klasy początkowe
7. Jolanta Kariunienė – Szkoła Początkowa na Antokolu – klasy początkowe
8. Svajonė Kazakevičienė – Szkoła Łazdinai w Wilnie – język litewski
9. Marija Kożemiakinienė – Szkoła Podstawowa w Kolonii Wileńskiej – język litewski
10. Halina Macutkiewicz – Szkoła-Przedszkole „Żrodle” w Wilnie – język litewski
11. Eleonora Miądun – Szkoła Podstawowa w Kiwiszkach – język litewski
12. Wacława Gałamaga – Szkoła podstawowa w Podborzu – matematyka
13. Grażyna Bastyk – Progimnazjum im. Jana Pawła II w Wilnie – informatyka
14. Irena Mikonis – Progimnazjum im. Jana Pawła II w Wilnie – technologie
15. Iwona Bujnowskaja – Szkoła Podstawowa im. Mariana Zdziechowskiego w Suderwie – muzyka
16. Anna Brodowska – Szkoła-Przedszkole „Wilia” w Wilnie – muzyka
17. Czesława Lachowicz – Szkoła Podstawowa im. św. Faustyny Kowalskiej w Rzeszy – plastyka
18. Bożena Ławrukiewicz – Szkoła Podstawowa im. Andrzeja Stelmachowskiego w Starych Trokach – plastyka, technologie

Fot. Jerzy Karpowicz

18. Lilia Kondratowicz – Gimnazjum im. Henryka Sienkiewicza w Landwarowie
19. Alicja Pieślak – Gimnazjum „Żeimiana” w Podbrodziu
20. Aleksandra Sawicka – Gimnazjum w Trokach

JĘZYK LITEWSKI

1. Lina Činčiuvienė – Gimnazjum im. św. Jana Pawła II w Wilnie
2. Ale Matusėvič – Gimnazjum im. Henryka Sienkiewicza w Landwarowie
3. Jolanta Stefanovičienė – Gimnazjum w Mickunach

JĘZYK ROSYJSKI

1. Danuta Jermatowicz – Gimnazjum im. Elizy Orzeszkowej w Białej Wace
2. Jūratė Zacharevičienė – Gimnazjum w Awizeniach
3. Teresa Jasiukiewicz – Gimnazjum im. św. Kazimierza w Miednikach
4. Alia Lebedeva – Gimnazjum w Mickunach
5. Stanisława Kaczanowska –

2. Regina Niemejko – Liceum im. Adama Mickiewicza w Wilnie
3. Wioletta Kerbed – Gimnazjum im. Józefa Ignacego Kraszewskiego w Wilnie
4. Teresa Michniewicz – Gimnazjum im. Władysława Syrokomli w Wilnie

- nazjum im. Jana Śniadeckiego w Solecznikach – biologia
3. Valentyna Cvilik – Gimnazjum im. Adama Mickiewicza w Dziezieniskach – biologia
4. Jolanta Andrukoniė – Gimnazjum w Ejszyszkach – informatyka
5. Filomena Pietkiewicz –

Szanowni mieszkańcy rejonu wileńskiego,

zbliżają się jedne z najpiękniejszych świąt w roku. Ten wspaniały okres zachęca nas, abyśmy spojrzeli na otaczających nas ludzi, podziękowali za bycie razem, skupili się na wspólnocie i cenili chwile, którymi dzielimy się z naszymi bliskimi.

Każdy rok przynosi zarówno zwycięstwa, jak i wyzwania. Czuję ogromny obowiązek i odpowiedzialność wobec mieszkańców rejonu wileńskiego. Dlatego wierzę, że skupiając się, rozmawiając i wspierając siebie nawzajem, możemy stworzyć taki rejon wileński, z którego wszyscy będziemy dumni, nazywając go swoim domem.

Niech nadchodzący wieczór wigilijny wnosi przytulność i ciepło do Państwa rodzin, magia Świąt Bożego Narodzenia napelnia serca bliskich radością i miłością, a Nowy Rok daje wewnętrzną siłę, zdrowie i wiele możliwości rozwoju i osiągnięcia upragnionych celów.

W tym okresie i przez cały rok ceńmy chwile w gronie rodziny i przyjaciół, dzielimy się dobrocią i bądźmy otwarci na siebie nawzajem. Pamiętajmy, że szczerzy uśmiech, proste mile słowo, ciepły uścisk dłoni tworzą największe cuda.

Dziękuję wszystkim, którzy w czasie Świąt i nie tylko opiekują się innymi ludźmi, dając im ciepło i uwagę, której im brakuje. W tak pięknym okresie każdy zasługuje na to, aby doświadczyć radości ducha świąt Bożego Narodzenia.

Mer Samorządu Rejonu Wileńskiego

Robert Duchniewicz

(S-3488)

* Z okazji pięknych Jubileuszy pozdrawiamy: **Jelenę JANCEWICZ, Tatianę SZEIPUK, Teresę PILECKĄ, Teresę SZIMANSKIENĘ** oraz **Albertę DUDZIEN** i życzymy:

wiele uśmiechów, a mało żalości,
długich lat życia w szczęśliwości,
dobrego zdrowia i pomyślności,
jak najmniej smutków oraz dużo radości.

Starostwo Kowalczuki

* Kochanej **Annie MIELKO** z okazji pięknego jubileuszu składamy serdeczne życzenia: wielu pogodnych dni pełnych promieni, kwiatów, zapachów jesieni, miłości, ludzkiej życzliwości, wytrwałości i stałej Bożej pomocy w pokonywaniu trudności, byś mogła wbrew przeciwnościom świata żyć w dobrym zdrowiu długie lata.

Mama, Marika i Łukasz

* Z okazji Dnia Urodzin **Krystynie TAREJLIS** składamy wiązanek najpiękniejszych życzeń: niegasnącej energii, spełnienia marzeń, pogody ducha w każdych okolicznościach. Życzymy aby kolejne lata pozbawione były trosk i zmartwień. Niech każdy dzień niesie zdrowie oraz wiele chwil do radości, a Matka Boża ma zawsze w swej opiece.

Jadwiga Bogucka z rodziną

* Z okazji Dnia Urodzin **Krystynie TAREJLIS** przesyłamy najserdeczniejsze życzenia:

są różne bogactwa na świecie,
są perły i drogie kamienie,
lecz najpiękniejszym bogactwem
jest dobre serce, zdrowie i czyste sumienie.

Rodzina Balcewiczów

Z całego serca

* Z okazji pięknego jubileuszu Urodzin **Andrzele ŁAZA-RENKO** składamy najserdeczniejsze życzenia:

każdy dzień to nowe doświadczenie,
każdego dnia można spełnić marzenie,
nie ma znaczenia ile masz lat,
codziennie możesz poznawać świat,
więc w Dniu Urodzin życzymy szczęśliwych godzin,
dużo radości, zdrowia, siły i chęci,
niech żaden problem cię nie zniechęci.

**Administracja oraz społeczność gimnazjum
im. F. Ruszczyca w Rudominie**

* Droga Melu!

W sercu Twoim szybko iskry gniewu gasną,
od Twych słów Uniwersytet cichy,
od uśmiechu jasny,

z Tobą słoneczniej dzień powszedni wschodzi,
jakaś ty nam potrzebna w święta i na co dzień.

Z okazji Dnia Urodzin **Melanii ALEKSIOUK** życzymy niezawodnego zdrowia i opieki Matki Ostrobramskiej.

**Rektor Ryszard Kuźmo, kabarecik
oraz słuchacze PUTW**

* Bliźniacy **Eleonora i Tomasz JAWELSCY** 21 grudnia mają urodziny, z okazji których życzymy im zdrowia i wszelkiej pomyślności. Do słów piosenki „życie jest za krótkie, żeby się nie śpieszyć” dodajemy od siebie: śpieszcie się powoli, tylko wtedy osiągniecie wiele i zdążycie wszędzie.

Kochający dziadkowie Korzeniewscy i Jawelscy

* Kochana Aniu!

Niech Twój uśmiech przykładem służy

Z okazji jubileuszu 75-lecia **Annie KULNIS** posyłamy wiązanek biało-czerwonych róż i życzymy wszelkich łask Bożych, no i oczywiście długich lat życia wypełnionych niezawodnym zdrowiem.

Zespół „Ale Babki” i koleżanki

* Z okazji jubileuszu Urodzin **Danucie ADAMONIS** składamy życzenia:

niech w blasku słońca Twe życie płynie
w przyjaznej miłości do całej rodziny.
Niech boski szacunek Cię nie ominie,
daruje Ci piękno w każdej godzinie.

Życzymy Ci dobrego zdrowia na długie lata i wiele powodów do radości. Niech na drodze Twojego życia nie zabraknie nigdy słońca i wdzięczności od ludzi. Niech Matka Boża czuwa nad Tobą i otacza opieką całą Twoją rodzinę.

Jadwiga Bogucka z rodziną

* Niech gwiazdka życia nadal wysoko świeci w zdrowiu, zgodzie i miłości dalsze życie leci na drodze życia są światła i mroki ale gdy razem idą przyjaciele łatwiej znosi się nawet ciężkie znoje więc bądź zawsze energiczna, wesoła i miej marzenia bądź zawsze młoda i nigdy się nie zmieniaj.

Z okazji pięknego Jubileuszu **Zofii ASANOWICZ** najserdeczniejsze życzenia: dużo zdrowia, niegasnącej energii i siły, radości w każdym dniu oraz wielu szczęśliwych dni w gronie najbliższych

przesyłają koleżanki z lat młodości

Nie umierają nigdy ci, o których pamiętamy – bo pamiętać, to nieśmiertelność.

Z wielkim smutkiem przyjęliśmy wiadomość o śmierci naszej koleżanki **Ireny BRASEL**.

Wyrazy głębokiego współczucia Rodzinie i Najbliższym

składają członkowie kół ZPL i AWPL-ZChR w Czarnym Borze

Mieszkańcy Kieny, Kowalczuk, Szumska i okolic chcieliby przekazać „ciepłe dziękuję” pracownikom gminy i Centrum Kultury miasteczka Szumsk za zapalenie światełek na pięknie upiększonej choince, która przybliżyła mieszkańcom atmosferę Świąt Bożego Narodzenia oraz Nowego Roku. Dziękujemy również za zorganizowanie wizyty bardzo ważnego, oczekiwanego i lubianego przez dzieci gościa z Laplandii, który obdarzył ich prezentami.

Łączymy się w bólu i smutku oraz składamy wyrazy szczerzego współczucia Synom i całej Rodzinie z powodu śmierci Mamy **Zofii BOŁĄDŹ**.

Klub Seniorów „Złoty Wiek” w Rudominie

Haaland i Bonmati faworytami

Argentyńczyk Lionel Messi, Francuz Kylian Mbappe oraz Norweg Erling Haaland znaleźli się w finałowej trójce plebiscytu FIFA na najlepszego piłkarza 2023 roku. Wśród kobiet na placu boju pozostały Hiszpanki Aitana

Bonmati (na zdjęciu) i Jenni Hermoso oraz Kolumbijka Linda Caicedo. Faworytem wydaje się być Haaland, który z Manchesterem City triumfował w Lidze Mistrzów oraz zdobył mistrzostwo Anglii. Wśród kobiet największe szanse ma Bonmati.

Dwa złota młodzieżowców

Stanisław Treczyński w windsurfingowej klasie iQFoil oraz Ewa Lewandowska i Julia Żmudzińska w klasie 29er wywalczyli w brazylijskim Buzios złote medale Młodzieżowych Mistrzostw Świata World Sailing. W klasyfikacji Pucharu Narodów polscy żeglarze zajęli piąte miejsce.

Wyjazdowe zwycięstwo

Futsalowa reprezentacja Polski pokonała na wyjeździe Serbię 4:2 (1:2) w swoim przedostatnim meczu grupowych kwalifikacji rundy elitarniej do mistrzostw świata 2024 w Uzbekistanie. Polacy zostali liderem grupy B.

77. triumf Boe

Johannes Thingnes Boe, który broni Kryształowej Kuli za triumf w klasyfikacji generalnej Pucharu Świata w biathlonie, wygrał bieg ze startu wspólnego na 15 km w szwajcarskim Lenzerheide. Dla Johanna Thingnesa Boe to 77. zwycięstwo w PS w karierze.

Polska po raz drugi

Polska drugi rok z rzędu będzie gospodarzem turnieju finałowego Ligi Narodów siatkarki. Biało-czerwoni w Łodzi będą bronić trofeum wywalczonego w tym roku w Gdańsku. Impreza odbędzie się w dniach 27-30 czerwca.

Awans Anglików

Manchester City awansował do finału klubowych mistrzostw świata w piłce nożnej, gdzie zmierzy się w piątek z brazylijskim Fluminense. W półfinale w saudyjskiej Dżuddzie pokonał 3:0 japoński zespół Urawa Red Diamonds, prowadzony przez trenera Macieja Skorzę.

Francuzki po raz trzeci wywalczyły tytuł mistrzyń świata w piłce ręcznej

Zasłużony triumf Trójkolorowych

Francja pokonała w duńskim Herning broniącą tytułu Norwegię 31:28 (20:17) w finale mistrzostw świata piłkarek ręcznych, których współorganizatorami były Dania, Norwegia i Szwecja. W meczu o brązowy medal Dania wygrała ze Szwecją 28:27. Polska została sklasyfikowana na 16. miejscu.

Francuzkom – mistrzyniom olimpijskim z Tokio – udało się rewanż za przegrany finał sprzed dwóch lat w hiszpańskim Granollers 22:29. Podczas tegorocznego mundialu los skojarzył już oba zespoły w rundzie zasadniczej, w której Norweżki również przegrały (23:24).

W Herning do stanu 13:13 toczyła się wyrównana walka gol za gol. Od tego momentu zaczęła się zaznaczać lekka przewaga Francuzek, która pod koniec pierwszej połowy chwilami urastała nawet do czterech goli.

Po przerwie Norwegia musiała rzucić się do ataku. Łapała już kontakt, była o gola z tyłu za Francuzkami, ale nie zdołała wyrównać. Praktycznie wytoczona z gry była Henny Ella Reistad, liderka norweskiej kadry. Jej nieobecność w akcjach utrudniała Norweżkom

Francuzki w MŚ nie przegrały ani jednego meczu i w pełni zasłużyły na ostateczny triumf

przejęcie inicjatywy. Nora Mork nie była w stanie dźwignąć takiej odpowiedzialności za grę zespołu. Wsparcie Stiny Bredal Oftedal to było za mało. Mork notowała złe wybory w rozegraniu, dało się ją zatrzymać przy rzutach karnych. Norweżki psuły ważne kontrataki, miały też problem z wykorzystaniem gry w przewadze. Paradoksalnie to Francja grała lepiej w takich momentach. Francuzki nie popełniały błędów. Na linii siódmego

metra jak natchniona rzucała Tamara Horacek, a w ostatnich kilkunastu minutach zabójczo skuteczna była Lena Grandveau. Trójkolorowe lepiej wytrzymały ostatnie minuty, zachowywały zimną krew w kluczowych akcjach. Obrona bardzo dobrze czytała grę rywalów.

To trzeci tytuł Trójkolorowych w historii. I trzeba przyznać, że zasłużony. Szły przez ten turniej jak burza, a w finale rzadko kiedy

popełniały błędy. Tegoroczne mistrzostwa świata kobiet nie obfitowały w sensację, nie było ich także w czołowej czwórce. Francuzki były jedynym niepokonanym zespołem na tym turnieju. Norweżki przegrały tylko jeden mecz, właśnie z Francją, w drugiej rundzie (23:24). Finał za to był pełen emocji.

Gospodarzami kolejnego mundialu w 2025 roku będą Niemcy i Holandia.

Justyna Kowalczyk-Tekieli wygrała biegowy maraton narciarski

Wielki powrót Polki

Justyna Kowalczyk-Tekieli wróciła na trasy biegowe w wielkim stylu! W niedzielę, 17 grudnia, mistrzyni i multimedalistka olimpijska wygrała rywalizację w biegowym maratonie La Sgambeda.

Tym samym obroniła tytuł z zeszłego roku. Polka okazała się najlepsza na 30-kilometrowej trasie, wyprzedzając drugą Francuzkę Emilie Bulle o 14 sekund, a nad trzecią Niemką Sigrid Mutscheller miała ponad 2,5 minuty przewagi.

Justyna Kowalczyk-Tekieli przez lata cieszyła polskich kibiców występami na trasach Pucharu Świata w biegach narciarskich, w którym czterokrotnie okazała się najlepsza. Sportową karierę zakończyła pięć lat temu. Ostatni pucharowy start zaliczyła w sezonie 2017/2018. Po zakończeniu przygody z rywalizacją na najwyższym poziomie Polka przerzuciła się na starty w maratonach biegowych. Również tam prezentuje się znakomicie, o czym świadczy niedzielne zwycięstwo w La Sgambedzie.

Tego dnia 40-latką przystąpiła do rywalizacji we włoskim Livigo, która odbywała się na 30-kilometrowej trasie. Polka minęła jako pierwsza linię mety, nie dając rywalkom żadnych szans. Tym samym obroniła tytuł z poprzedniego roku. Drugie miejsce zajęła Francuzka Emilie Bulle, tracąc 14 sekund do zwyciężczyni biegu. Podium zamknęła Niemka Sigrid Mutscheller, nad którą Polka miała przewagę ponad 2,5 minuty. Zawodniczka nie kryła ogromnego zadowolenia z odniesionego sukcesu, czym podzieliła się na mediach społecznościowych. – Dobrze, że wciąż potrafię się szybko poruszać na nartach – napisała na Instagramie.

Był to trzeci występ Kowalczyk-Tekieli w La Sgambedzie. Pierwszy z

Justyna Kowalczyk-Tekieli przypomniała o sobie zdecydowanie wygrywając bieg na 30 km

nich miał miejsce w 2015 roku, kiedy zajęła 3. miejsce. Później zrobiła sobie kilkuletnią przerwę od tych zawodów, po której wróciła na trasę w 2022 roku, kiedy dobiegła na trasę jako pierwsza. Ponadto, Polka wystąpiła już łącznie w prawie 40 maratonach.

W biegu we Włoszech wzięło udział 71 kobiet i 337 mężczyzn. Najszybszym z nich był Francuz Gerard Agnellet.

Szybowcowe MŚ – 18. triumf Sebastiana Kawy

Najlepszy z najlepszych

Sebastian Kawa zdobył w australijskiej Narramine złoty medal szybowcowych mistrzostw świata w klasie 15-metrowej. Sukces odniósł na polskim szybowcu Diana 2.

37. Szybowcowe Mistrzostwa Świata rozegrano w ciągu dwóch tygodni. Dla Kawy to już osiemnasty tytuł w światowej elicie. Do tego należy doliczyć dziewięć trofeów mistrza Europy, dwa złote wawrzyny Światowych Igrzysk Lotniczych, srebrne i brązowe medale tych imprez oraz wiele sukcesów w zawodach niższej kategorii. – Polski szybowiec Diana 2 znowu na podium razem ze mną. Oby jeszcze wiele takich zawodów – napisał Kawa w mediach społecznościowych. Mistrzostwa odbyły się w bardzo trudnych warunkach. Rozegrano jedenaście wielogodzinnych wyścigów przy temperaturach powyżej 40 stopni Celsjusza. Osiągnięcia te czynią go najwybitniejszym pilotem w historii szybownictwa oraz najbardziej utytułowanym polskim sportowcem. Jego nazwisko od wielu lat otwiera światową listę rankingową

Kawa jest najwybitniejszym pilotem w historii szybownictwa. Ważne jest również to, że wybitny sportowiec sukcesy odnosił i odnosi na szybowcach polskiej produkcji

pilotów. Jest to także nobilitacja polskiego przemysłu lotniczego, bo sukces ten odniósł na polskim szybowcu Diana 2. W przeszłości także startował na innych polskich szybowcach.